

ಹೃದಯವು ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡುಪಾದ

(1 ನಮುವೇಲ 24-26; 2 ನಮುವೇಲ 1)

ಈ ಹಾರವನ್ನು ಓದುವ ಸರ್ವರಸ್ವತ್ವ ನಾನಲಯಿನು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಷಯದಲ್ಲ ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದವರೂ ಕಾಡಿ: ನಿಮ್ಮಾಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಯಾಲಂದಾದರೂ ನೋಂದನ್ನು ಅನುಭವಿ ಸಿದ್ಧಿಲ. ಅದು ಕೆಲವು ವಣಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅದು ನಿನ್ನೆಯಷ್ಟು ಇತ್ತೀಚಿನದಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನೀವು ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಿಲ. ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಚಿಶ್ವಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಬಿತ್ತನು ದೊಡು ಬಗೆದಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ, ತರಬೇತುದಾರ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಒಡೆಯ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಘೃತ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಜಾರಚೆ ನಗಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಹಳಿಗಳಿಗೆ ದವರು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಹಳೆದಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾ ತೋರಿದು ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರಬಹುದು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೆ ಲೀಡಿಯಾಗಿ ನೋಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂದ ನಿಮಗಾದ ಬಿಳೆಷಣಾದ ನೋವು ಯಾವದು ಎಂದು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೊಳಿಸಿಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ವೇದನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೆನೆಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಅಂಥ ನೂಕ್ಕೆಗಳಿಗೆಯಲ್ಲ ಒಂದು ಒಂದು ಹೊಳೆಯವ ಲೋಹದ ಹೆಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನೆಂದು ನೆನೆಹಿಸಿಲ. ಆ ಹೆಟಿಗೆಯ ಮೇಲ್ನಡಿ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಬಂಗನ್ನು ಇದೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ, “ಈ ಬಂಗನ್ ನೀನು ಒತ್ತಿದರೆ, ನಿನಗೆ ನೋಂಬುಂಬು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೀನು ಈಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ” ಹೇಳಿದರೆ ನಂತರ ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆನು. ನಿನಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇನು: ನೀನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನೋಂದನ್ನು ಹರಿಗಬೇಸಿದರೆ, ನೀನು ಆ ಬಂಗನ್ ಒತ್ತುವೆಯಾ?

ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಬಜಿತವಾಗಿದೆ: ನಮ್ಮ ನುತ್ತಾನ ಜಗತ್ತು ಕಾಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದೆ, “ಆ ಬಂಗನ್ ಒತ್ತು! ಆ ಬಂಗನ್ ಒತ್ತು!” ತಡೆಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲನ ಸ್ವಿಕೃತ್ಯಾ ಕಾಗುತ್ತದೆ: “ನಾನು ಹುಜ್ಜಾನಾಗುವದಿಲ್ಲ; ನಾನು ಸೇಳು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.” ಜಲನ ಜಿತ್ತಿಗಳು ಕಾಗುತ್ತವೆ: “ನೀನು ನೋಳಿಗೊಳಗಾಗಿರುವೆಯಾ? ವಚಿಲರು ಕರೆ. ಬ. ಎಚ್. ಏ ಸ್ವೀನ್‌ಲರ್ ಮತ್ತು ನಾವು ಅವನು ನಾಲ ತೀರಿಸುವಂಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ!” ಜಗತ್ತು ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಡೆ ಕಾಗುತ್ತದೆ: ತಮ್ಮ ಹಿಂಸಕರ ಹಿಂದೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರೇ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆಗಳ. (ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಂಪೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ [ಮತ್ತಾಯ 5:39] ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೊನೆಯ ಬಾಲ ನೀವು ನೋಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು “ಹಿಂದೆ” ಎಂದು ಕರೆದ್ದು ಯಾವಾಗೆ?)

ಅದು ಕಷ್ಟಕರ, ಅಲ್ಲವೇ? ನಾವು ಆಹಾದನೆಗೊಳಗಾಗ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿ ನಲ್ಲಿಬ್ಬಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ನಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಒಂದು ನಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕಾರದ ಬಂಗನ್ ಒತ್ತುಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಕ್ಷೇತ್ರಸಿಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯ, “ನಾನು ಈ ಬಂಗನ್ ಒತ್ತುವದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಒತ್ತುತ್ತಾನೋ?” “ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ, ಅವನು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಕಾರ ತೀರಿಸಲು ಇರುವ ತುಬಲ

ಖಾದ ನನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿನೆಲ್ಲ?” ದಾವಿಳದನ್ ಜೀವನದಿಂದ ಈ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿಗೆ ಭಾಗಶಃ ಉತ್ತರಿಸಲು ತ್ಯಾಗಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವು, 1 ಸಮುದ್ರೇಲ 24-26 ಈ ಅರ್ಥಾಯಿಗಳನ್ನು ತ್ರಿಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ತನ್ನಾಪವು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಮತ್ತು 2 ಸಮುದ್ರೇಲ 10ಂದ, ನಮಗೆ ನೋಪುಂಟು ಮಾಡಬೇಕಿಗೆ ನಾವು ನೋಪುಂಟು ಮಾಡುವ ಲುತ್ತಿ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ನಾಲ್ಕು ನೊಜನೆಗಳನ್ನು ಹೊರತುತ್ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ತಂಡುಹಿಡಿಯಿರಿ (1 ಸಮುದ್ರೇಲ 24)

ತೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬು ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಭೇಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು, ಆಗ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ರೀತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ನನ್ನನ್ನು ಇತ್ತು ಹಡುವದಿಲ್ಲವೆನ್ನು ವರಿಸು ಅದು ನೂಡಿಸಿತು. ಆ ರೀತೆಯು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ನಗರ ಮಾಡಿಸಿತು. “ನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ” ಎಂದು ಯಾರೇಂ ಹೇಳಿದರು; ನಂತರ ನಾವು ಇನ್ನೊಬ್ಬು ಹೆಚ್ಚು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಜವ್ಯಧಿಗೊಳಿಸುವ ಬಿಂಬಿಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಳ್ಳಿದ್ದೇವು.

ಬಹುಶಃ ನೀವು ಮಾರುವಾಗಿದ್ದ್ವಾಗಿ, ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ, ನಿಮಗೆ ನೋಪುಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾತನ್ನಾದಿದವರ ಕುಲಕು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವರು, “ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಜಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ ತಾತ್ಯಯಿವನೆಂದರೆ, ಈ ನಿರ್ದಯಾದ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ದವರು ಯಾರೆಂದು ನೀನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹಲಗಣಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಕಲತು ಜಿಂತಿನುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತದೆ.

ಈ ತತ್ವವನ್ನು ದಾವಿಳದನ್ ಹಲಸಿತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಲಿ. ಅವನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಮೂಲ ವಾಗಿದ್ದರು? ತನಗೆ ಬಹು ತೆಣ್ಣು ವೈಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹುಣ್ಣ ಅರನ.²

ನಾವು ಕಷ್ಟದ ಬಾಲ ಕತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ನೌಲನ ನೇನೆಯಿಂದ ನೆರೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡುವದಲಂದ ಸ್ವಲ್ಪದರಳ್ಯಾಯೀ ದಾವಿಳದ ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅರನನು ಥಿಂಕಿಯರಾಡನೆ ಯಿದ್ದ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತೆರಜದಾಗ, “ದಾವಿಳದನು ಅಳಿಂದ ಗಣ್ಣ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ವಿಂಗಿದಿಯ ಗಿಲಗಳಲ್ಲ ವಾಸಿಸಿದನು” (1 ಸಮುದ್ರೇಲ 23:29).

ವಿಂಗಿದಿಯ ನತ್ತೆ ಸಮುದ್ರದ ಹತ್ತಿಮು ದಂಡೆಯ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲದೆ, ಯೆರೂನಲೇ ಬಿಸಿಂದ ನುಮಾರು ಮಾಪತ್ತೆಯ ಮೈಲು ದಳ್ಳಿಣ ಹತ್ತಿಮುದಲ್ಲದೆ. ಆ ನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಭೇಣ ಮಾಡಿದವರು ಅದರ ನೌಂದಯಿವನ್ನು ಕುಲಕು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಸಮುದ್ರ ತಲದಿಂದ ನುಮಾರು ಆರು ನೂರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದಿಂದ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಪು ಹಲಯಿತ್ತು ಮರುಭೂಬಿಯಲ್ಲ ಜಳಿತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಇದು ಜಿಲಹಾಡಗಳಿವೆ. ಹಲವತ್ತಾರ್ಥಿ ಬೆಳೆದ ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿದ ಹೊವುಗಳಿವೆ. ಕಡಿದಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭರ್ತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ನೀನು ತ್ವರೆಂಬೆವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನುಮಾರಾದ ನುರಣ್ಣಯಲ್ಲ, ದಾವಿಳದ ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಈ ವಿಂಗಿದಿಯ ತಾಣದಲ್ಲಿ ದಾವಿಳದನ್ “ಬಿಶ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳಬಿಕೆ” ಬಹು ಅಲ್ಲ ಕಾಲವಿತ್ತು, 24 ಅರ್ಥಾಯಿವು ಷಾರಂಭವಾಗುವದು: “ನೌಲನ ಥಿಂಗಿಯರನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ದಾವಿಳದನು ವಿಂಗಿದಿಯ ಅರಣ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕಾದ ಮೂರು ನಾಬಿರ ಮಂದಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಡು ಗುಲಬಂಡಿಗಳಲ್ಲದ್ದ ದಾವಿಳದನನ್ನು ಅವನ ಜನರನ್ನು ಹಡುಕುವದಕ್ಕೊಳ್ಳಿಸ್ತರ ಹೊರಟನು” (24:1, 2).

ಇದು ಬೃಂಢಾವಾಗಿ ನೋಪುಂಟು ಮತ್ತು ಮಜುಗರಗೊಳಿಸುವ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ

ನಮ್ಮನ್ನು ಬರವಾಡುತ್ತದೆ: “ಅವನು ಮಂಗದಲ್ಲ ಕುಲಹಣಿಗಳ ಬಳಯಲ್ಲ ಒಂದು ಗಬಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಶಾಕೆಜ್ಞನ್ನರ ಅದರೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು” (24:3ಎ). ಮೂಲ ಇತ್ಯಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ, “ನೋಲನು ತನ್ನ ಹಾದಗಿಳನ್ನು ಮುಜ್ಜಿಕೆಳಿಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹೋದನು” ಎಂದಿದೆ. ಇದು ನಿನಗಂದ ಕರೆಗೆ ಇರುವ ಇತ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚು (ಗ್ರಂಥಿನು KJV).

“ದಾಖಿಲನೂ ಅವನ ಜನರೂ ಅದೇ ಗಬಿಯ ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು” ಇದು ನೋಲನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ (24:3ಜಿ).³ ನೋಲನು ಬರುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಬಹುಶಃ ದಾಖಿಲನು ಕೇಳಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದ ಗಬಿಗಳಲ್ಲ ಒಂದು ಗಬಿಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡುವದಕ್ಕೆ ಸಿಧರ್ವಿಸಿದನು. (ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಬಿಗಳ ದಾಖಿಲನು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆರುನೂರು ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಿದ್ದವು - ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೇಳು.)

ದಾಖಿಲನು ಜನರು ಉದ್ದೇಶಿತರಾಗಿದ್ದರು! ಅವರು ದಾಖಿಲನಿಗೆ ಹೀನುಗುಣಿದರು, “ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದನ್ನು: ಅಗ ನಿಂಮ ಅವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಯಿಹೋವನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆರವೆರುವ ದಿವಷ ಇದೇ” (24:4ಎ). ನಾನು ಯಿಹೋವನು ಈ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬಿಫಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು ದಾಖಿಲನಿಗೆ ಈ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಯಾವುದೋ ನಮಯದಲ್ಲ ಮಾಡಿರುವ ನಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ದಾಖಿಲನೂ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿರಬಹುದು - ಅದರೆ ದಾಖಿಲನು ನೋಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ದೇವರ ಜತ್ತಿಳಿದೆ ಎಂದು ಧೃತವಾಗಿ ಜನರು ನಂಜಿದ್ದಿಲಿ, ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಜಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇತ್ತು, ಯಿಹೋವನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹಾತುವದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೊದಾಗಿರಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೊನೆಯವರಾಗಿಲ್ಲ ಅಗ್ರಾವದಿಲ್ಲ.

ತ್ರೈಕಾರದ ತುಲತು ತೆಲವು ನತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವು: (1) ತ್ರೈಕಾರದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಿರುವು, ತಮಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದುಬಾಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗಬಿಯಲ್ಲ ನೋಲನಿಗಿಂತ ಹೆಜ್ಜು ಬಲಹಿನೆ ರಾಗಿರುವವರು ಯಾರೂ ಇರಿಲ್ಲ, ತ್ರೈಕಾರದ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾದ ಕಾರಣ ದಾಖಿಲನು ಜನರು ಇದು ದೇವರು ಕೊಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವಕಾಶವೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಲ್ಲ ಯಾವ ಅಳ್ಳಿಯುಂಬಿಲ್ಲ. (2) ನೀವು ಯಾಲಿಂದಾದರೂ ದೇವನೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆ ಹತ್ತಿರಿಬಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ನಲ, ಅವಕಾಶ “ತ್ರೈಕಾರ” ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಾಖಿಲನು ಜನರಂತೆ ನೀವೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ: “ಅವಸಿಗೊಂಡು ಹಾರ ಕಲಬೆಳೆತು”; “ಅವನು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ ಅವಸಿಗೆ ರುಚಿತೊರಿಸು”: “ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವನು ತಿಳಿಯಲು ಜಟ್ಟಿನೆ ನಿಂಮ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಗೌರವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಾರೆ.” ದಾಖಿಲನು ಜನರಂತೆ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಅದರಲ್ಲ ತರಬಹುದು: “ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ ದೇವರು ನಿನಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಣಿದ್ದಾನೆ”: “ನಿಂಮ ಒಂದು ಕಾಲೀರೆನುವ ಬಟ್ಟಿಯಂತೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಇತ್ತುಹಡುವದಿಲ್ಲ!”

ಇಲ್ಲ ಈ ಕರೆಯು ಒಂದು ಅನಿಲಿಣಿಕ ತಿರುವನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತದೆ. 24:4 “ಅವನೆಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಲನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿಕೊಂಡನು.” ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಳ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ! ನೋಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ದಾಖಿಲನಿಗೆ ಜನರು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಅವನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ನೋಲನ ಕಡೆಗೆ ಕತ್ತಲಿಲ್ಲ ನಲದು ಹೋಗಿನು. ಆ ಜನರು ಒಬ್ಬರನ್ನೆಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ತಿಬಿಯತ್ತು ಅರನನು ತಿಬಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು ಅಥವಾ ಅವನ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೂಡಿನುವ ಅಡಗಿದ ದ್ವಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು - ಅದರೆ ಅವರು ಏನನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು ಹಿಂದೆ ಬಂದನು, ಕತ್ತಿಯು

ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲತ್ತು, ಆದರೆ ಅದರ ಅಲಗಿನ ಮೇಲೆ ರಕ್ತಬಿರಾಲ್ಲ. ಮೇಲುಧ್ವನಿಯ ಪಕ್ಷಿ ದಾಖಿದನ್ನು ದಾಖ ಮಾಡಿದವು: “ವಿನಾಯತು?”; “ಸಿನು ವಿನು ಮಾಡಿದಿ?”; ದಾಖಿದನು ನಕ್ಷಜಿಟ್ಟು ಸೋಲನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಕತ್ತಲಿಸಿದ ತುಂಡನ್ನು ತೋಲಿಸಿದನು.

ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. “ಯಾರಿಗೂ ಸಾಣಿಕೆಹಳ್ಳಿದೇ ಅಥವಾ ಶಭ್ಯಬಿಲ್ಲದೇ ದಾಖಿದನು ಸೋಲನ ಬಜಗೆ ಅಷ್ಟು ನಬಿಂಹಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿಗಲು ನಾಧ್ಯ ವಾಯತು?” ಎನ್ನೆಂದು ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಸೋಲನು ಗವಿಯೊಳಗೆ ಬರುವ ಹೊದಲು ತನ್ನ ಹೋರ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. (ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನು.) ಹೇಗೂ ದಾಖಿದನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿ ಮನನ್ನು ಬೇಕಿತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷಿಯು, “ದಾಖಿದನು ನಿಲುವಂಗಿಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಕತ್ತಲಿಸಿದನು?” ತಾನು ಸೋಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಬಹುದಿತ್ತು ಅದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲ್ಲ ಒಂದು ಪುರಾವೆಯ ಸಹಿತ ತೋಲನಬೇಕೆಂದು ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಕಾರಣಬಿರಬಹುದು. ಅದರೆ ಬಹು ಹೂದುಬ್ಯಾವಾದ ಪಕ್ಷಿಯು, “ಅವಕಾಶಬಿದ್ಧಾಗ ಅವನು ಸೋಲನನ್ನು ಯಾಕೆ ತೋಲುತ್ತಾನ್ನಿ? (24:11) ಈ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಈ ಭಾಗದ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೀರೋ.

ಅನೆಂತರದಲ್ಲಿ ಸೋಲನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಂಗಿಸತ್ತೊಡಗಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಜನಲಿಗೆ - “ಅವನು ಯಿಹೋವಿನಿಂದ ಅಭಜೆತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ನನ್ನ ಒಡೆಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ: ನಾನು ಸಿಮ್ಮೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಿಹೋವನ ಅಭಜಕ್ತನಿಗೆ ಖಿರೊಳಧಾಗಿ ಕೈಯಿತ್ತದಂತೆ ಯಿಹೋವನೇ ನನಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (24:5, 6).

ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದರ ಕುಲತು ಆಲೋಚಿಸುವಾಗ, ದಾಖಿದನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾಕೆ ಹಂಗಿಸತ್ತೊಡಗಿತು? ಅವನು ಸೋಲನಿಗೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಸಿ ಮಾಡಲ್ಲ; ಅವನು ಕೇವಲ ಅರನನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ತರ್ಘಟ್ಟ ಮಾಡಿದನು. ಕತ್ತಲಿಲ್ಲ ನಿಲದು ಹೋದಾಗ ದಾಖಿದನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೋಲನ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತಲಿನಲು ಆಲೋಚಿಸಿದನು, ಆದರೆ ತೋನೆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕತ್ತಲಿಸಿದನು. ದಾಖಿದನು ಸೋಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಶೊಳಿನಿಗೆ ಒಕ್ಗಾಗುವ ನಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು, ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ತೋಲ್ಲಲು ಪುನಃ ಪುನಃ ತ್ಯಾಗಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅನಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಹಲಿತವಾದ ಕತ್ತಿಯು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲದರೆ, “ಒಂದು ಸೀಳು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹಲಾಯನದ ದಿನಗಳ ಮುಗಿದು ಜಡುತ್ತೇ!” ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಹಾದುಹೊಳಿದ್ದರು ಸಲ, ನಾನು ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೇನು (ಬಹುಶಃ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು).

ವಾಕ್ಯ ಭಾಗವು ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ಸೋಲನ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಂಗಿಸತ್ತೊಡಗಿತು.” (ಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು.) ದಾಖಿದ ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದನೋ ಅದರ ಕುಲತು ಹಂಗಿಸಿತೇ ಹೋರತು ಅವನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರ ಕುಲತ್ತಲ್ಲ. ದಾಖಿದನು ಒಬ್ಬ ನಾಹಿಸಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯಿದೆ: ಅವನು ಅಹಾಯದ ರೋಮಾಂಜನವನ್ನು ಅನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅರನನನ್ನು ಸಂಕೇಳಜ ಗೆಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹುಡುಗನಂತೆ, ದಾಖಿದನು ಆ ಪಂತು ತುಂಡನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದನೆಂದು ನನ್ನ ಉಹಳಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಅದರ ಕುಲತು ಆಲೋಚಿಸಿ ದಾಗ, ಹೇಗೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಸಿ ಮಾಡಬಾರದು ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ನಿನು ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಲಂತಿಯಲ್ಲ ಗೌರಬಿಸಬೇಕು.”

ಇದು ನಮ್ಮೆ ಈ ಭಾಗದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆನ್ನು ಬರಂಪಾಡುತ್ತದೆ: ದಾಖಿದನು ಸೌಲನನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜನಿಗೆ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದನೆಂದು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಅವನು ಯಿಹೋವನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತವನೂ ನನ್ನ ಒಡೆಯನೂ ಅಗಿದ್ದುನೇ; ನಾನು ನಿಮ್ಮೆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಯಿಹೋವನ್ ಅಭಿಷೇಕನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೈಯಿತ್ತದಂತೆ ಯಿಹೋವನ್ ಅಭಿಷೇಕನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (24:6; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದ್ದು). “ಯಿಹೋವನ್ ಅಭಿಷೇಕನು” ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಲಿ. ದಾಖಿದನು ಹೇಗೆ ನಮುವೇಲ ನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತದ್ದನೇ ಹಾಗೆ ಸೌಲನೂ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತದ್ದನು (ಹೋಣನು 1 ನಮುವೇಲ 10:1; 16:13). “ಅಭಿಷೇಕ” ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಇಜ್ಞಾಯ ಪದವು “ಮೇಸ್ಸಿಯನು” ಎಂದಿದೆ (ಆರ್ಥ ಮೂಲದಲ್ಲ “ತೀಕ್ಷ್ಣನು” ಎಂಬ ಪದ). ಅವನು ಯಾರು ಎಂಬ ಬಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ (ಬಜ್ಬಿ ಬಲಹಿಣ, ತರುವಿಲ್ಲದವನು, ಅಬಿಧೇಯನೂ), ಅದರೆ ಅವನು ಯಾರಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬ ಬಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಸೌಲನು ಗೌರವಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತಬೇಕು ಎಂದು ದಾಖಿದ ನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು: “ದೇವರ ಮೇಸ್ಸಿಯನು”!

ಬೈಬಿಲಾನಿಲ್ಲ ಈ ಹಾತವು ಯಾವಾಗೆಲೂ ಬೋಧಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬದಿಗೆ ಎಂದ ಶೋಣನನು ಗೌರವಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತಬೇಕು - ಅವನು ಯಾರು ಎನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ (ನಿನ್ನಂತೆ ತತ್ವ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಬಜ್ಬಿ ಮನುಷ್ಯ) - ಅದರೆ ಅವನು ಏನಾಗಿದ್ದುನೇ ಎನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಿ: “ನಿನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿರುವ ದೇವರ ನೇಟಕ” (ಹೋಣಮಾತ್ರ 13:4). ಹಿಲಯರು ಯಾರು ಎನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತದೇ (ಅನಾಥಾರಣವಾದ ಕೆಲನ ಮಾಡಲು ಶ್ರಯಿಸುವ ನಾಥಾರಣ ಜನರು), ಅದರೆ ಅವರು ಏನಾಗಿದ್ದುರೆ ಎನ್ನುವದಕ್ಕಾಗಿ: “ದೇವರ ಸ್ವರಕ್ತದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಹಲಹಾಲುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನೇ ಇಟ್ಟಿರುವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ...” (ಅಪ್ಲೋಡಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 20:28).

ದಾಖಿದನು “ಮೂಲವನ್ನು ಅಲೋಚಿಸಿದಾಗ್” ತಡ್ಡಣದ ಮೂಲವು ದೇವಲಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪ್ರಾಪ್ತವನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಅಲುತ್ತ ಕೊಂಡನು! ದಾಖಿದನು ಈ ಮನೋನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮೈಲು ಹೊಳೆದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನು ಸೌಲನಿಗೆ ಬಿರೋಧವಾಗಿ ಏಂದಂತೆ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ತಡೆದನು” (24:7). ದಾಖಿದನು ಸ್ವತಃ ಸೌಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮಾರ್ಪಳ್ಳ ಅವನು ತನ್ನ ಜನರಂಡಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಅರಸನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿದಂತೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು, “ತಡೆದನು” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಇಜ್ಞಾಯ ಪದವು ದಾಖಿದನು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ “ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೈದನು” ಎಂದಿದೆ. NIVಯ ತ್ರಿಕಾರ “ಗದಲಿಸಿದನು” ಎಂದಿದೆ. ಗಳಿಯ ಹಿಂದುಗಡೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ ಹಿನ್ನನುಡಿಗಳಿಂದ ಜರುಸಾದ ಜಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಾಖಿದನು ತನ್ನ ಸೌಲನ ಕರ್ತೆಲವಾದ ಸಿಯಮಗಳಿಂದ ಅವರ ಜಿವನವು ಭಂಗವಾಗಿದ್ದಲಿಂದ, ಜನರನ್ನು ತಡೆಯುವದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವೆಂದೆನಿಸಿತು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ನೇಡು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇರುವದು ಎಂದರೆ ನೀನು ತ್ರಿತಿಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಅಧರವಲ್ಲ; ಅದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾನಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮನಪ್ರೋಣನುವದೂ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ನೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಎಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲ, ರಾಜನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಂಜಿದೆ. ನನಗೆ ನೋವಾಗಿತ್ತು, ಅದರೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಳ್ಳಿಂದ ಹೊರಬು ಹೊಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದ್ದೇನು. ಹೇಗೂ, ಸಭೆಯಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ತೋರುವದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೋಂದರೆ ಮಾಡದಂತೆ ಇತರರನ್ನು ಮನಪ್ರೋಣನುವ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು ಮತ್ತು “ಬಿಕ್ಕತೆಯ ಅಕ್ಷವನ್ನು” ಹುಟ್ಟಿಸುವ ತ್ರಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನು (ಬಫನ 4:3). ನೀವು ನೋಬಿಗೇಶಗಾದಾಗ,

ಇದು ಬಹು ಕರ್ಷಣದ ಕೆಲಸವೆಂದು ನಾನು ಅಲ್ಲತು ಹೊಂಡೆನು! ಆದರೆ ಇದು ತ್ರಿಕಾರಪನನ್ನು ಮಾಡದಂತೆ ಇರುವದಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಮನುಷ್ಯಾಳಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸೌಲನು ಗಳಿಯಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದನು. ದಾಖಿಲನು ಅದರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಳಿ ಬಂದು ನೇಡಿದನು. ಸೌಲನು ಸ್ನೇಹಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ದಾಖಿಲನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕಂಗಿದನು. “ಅರನನೇ, ನನ್ನ ಒಡೆಯನೆ!” (24:8).

ಮತ್ತುಯ 18ರಷ್ಟು, ಇತರರೆಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮೆ ನಂಬಂಧದ ಶುಲಕ ಯೇಸು ಒಂದು ನಿತ್ಯ ತತ್ವವನ್ನು ಹೊಳ್ಳಿನು: “ನಿನ್ನ ನಹೋದರನು ತತ್ವ ಮಾಡಿದರೆ.”⁶ ನೀನು ಹೋಗಿ ನಿಂಥೂ ಅವನೂ ಇಬ್ಬರೇ ಇರುವಾಗ ಅವನ ತಪ್ಪನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸು;⁷ ಅವನು ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ನಹೋದರನನ್ನು ನಂಬಣಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿ” (ಪಜನ 15). ಇದನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ, ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಎದುಲನುವದು ಎಂದು ಈ ಯಾತ್ರಾರೆ. ಇದು ನಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪುನಃ ನ್ಯಾಹಿಸುವದರಲ್ಲ ಒಂದು ತ್ರಘುಳಿ ಭಾಗವಿನಿಂದ ಹಳಗಳಿನಲ್ಲಿಷ್ಟಿದೆ. ಸೌಲದವನು ತನ್ನಲ್ಲ ಹೋರಾ ಡುಲೈರುವ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಅದು ನಹಾಯ ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ತ್ರಘುಳಿ ವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ, ದಾಖಿಲನು ಸೌಲನನ್ನು ಎದುಲನುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲ್ಲ. ಹೊನೆಗೊ, ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿಂಸಕನೂ ಮುಖಾ ಮುಖಿಯಾಗಿ ಎದಲಿಸಿದರು.⁸

ಸೌಲನು ತಿರುಗಿದಾಗ, ದಾಖಿಲನು ಬೋಗ್ನಿದನು ಮತ್ತು ಒಂದು ಆವೇಶ ಭರಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು:

ಈ ಹೊತ್ತು ಯಿಹೋವನು ಗಳಿಯಲ್ಲ ನಿಸ್ತಂಖ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಕ್ಕಿಂತೊಳಿದ್ದರೆಂಬದು ಈಗ ನಿನೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲವೋ? ನಿಸ್ತಂಖ ತೊಂದು ಜಡಬೆಳೆಯಂದ ಕೆಲವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು: ಆದರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ - ಯಿಹೋವನು ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ನನ್ನ ಒಡೆಯನ್ನ ಹೇಳಿ ಹಾತುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಸ್ತಂಖ ಉಳಿಸಿದನು. ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ಇನ್ನೊಂದು: ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಸ್ತಂಖ ನಿಲುವಂತಿಯ ತಂಡ ಇಂದೆ ನಾನು ನಿಸ್ತಂಖ ಹೋಲುದೆ ನಿಸ್ತಂಖ ನಿಲುವಂತಿಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿಕೊಂಡೆಂಬೆಂದು. ಇದಲಂದ ನನ್ನಲ್ಲ ಯಾವ ದೋಷವು ಅಪರಾಧವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಬಿರೋಧವಾಗಿ ದ್ವೈತ ಮಾಡಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು. ಅದರೂ, ನಿನು ನನ್ನ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹೊಂಕು ಹಾತುತ್ತಿರುವಿಯಲ್ಲ; ಯಿಹೋವನೇ ನನ್ನ ಲಭಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ತೀರಿಸಿ: ಆದನೇ ನನಗೊಂತ್ತರ ನಿನಗೆ ಮುಯ್ಯ ನಲ್ಲಿಸಿ: ನಾನಂತರ ನಿನಗೆ ಬಿರೋಧವಾಗಿ ಕೈಯಿತ್ತುಪಡಿಲ್ಲ (24:10-12).

ನಿಂತು ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾಗಿ ದಂಡಲು ಮನನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲ ಅನೇಕ ಗಮನಾರ್ಥವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅದರಲ್ಲವೇ. ನಿಮಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುಲನುಬೇಕು ಎಂದು ದಾಖಿಲನು ಒಂದು ಜಿಕ್ಕ ವಿಜಾರ ಗೊಂಡಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದನು. ದಾಖಿಲನು ನಿಂಜನೂ ಮತ್ತು ಅಹಾಯಕಾಲಯೂ ಅಗಿರಲ್ಲ, ಮತ್ತು ತಾನು ನೋವಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಬಿವರಣೆ ಹೊಡಿಸಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ನಿಯಂತ್ರಿತದಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿತ್ತು; ಅವನು ಅರನನನ್ನು “ನನ್ನ ಒಡೆಯನು,” “ಯಿಹೋವನ ಅಭಿಷಿಕ್ತನು,” ಮತ್ತು “ನನ್ನ ತಂದೆ” ಎಂದು ಈ ದಂಡನು.⁹ ತನ್ನನ್ನು “ನತ್ತ ನಾಯಿ” ಮತ್ತು ಒಂದು “ನೋಳೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಸೌಲನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂತ್ಯಮಾರ್ಪಣ ಹೇಳಿಕೆ ಹೊಳ್ಳಿನು; ಸೌಲನ ಅಂತ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಮಾಡದೇ, ತಪ್ಪಾದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅರನನು ಹಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದನು (24:9). ಸೌಲನು ತರ್ಕಬದ್ಧಸಾಗಿರದಿದ್ದರೂ, ದಾಖಿಲನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತರ್ಕಬದ್ಧಸಾಗಿದ್ದನು. ಅರನನಿಗೆ

ಯಾವ ಕೇಡೂ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತೆಲ್ಲವಂದು ಪ್ರಾವ ನಹಿತ ತೊಲಿಸಿದನು.

ಒಂದು ಬಿಷಯವನ್ನು ಸೀಮ್ಪು ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯನು ತೇವೆನೆ, ಅದೆನೆಂದರೆ, ದಾಖಿಲದನು “ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುವದಕ್ಕೆ” ತೊಡಗಿದಾಗ, ಅಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವರ ಮೂಲವು ದೇವರು ತಾನೇ ಎಂದು ಅಲಿತನು. 24:10ರಷ್ಟು ದಾಖಿಲದನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಕೆ ಹೊತ್ತು ಯೆಹೋವಾನು ಗಬಿಯಲ್ ಸಿನ್ಹನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಣಿದ್ದನೆಂಬುದು ಕೇಗ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತುಯಿತ್ತಲ್ಪರೋ?” ದೇವರು ನೌಲನನ್ನು ದಾಖಿಲದನ ಕೈಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರಂತೆ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಣಿದ್ದನೆಂದು ದಾಖಿಲದನ ಜನರು ನೂಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದೇವರು ನೌಲನನ್ನು ಉಳಿಸುವರಂತೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ತಾನು ವೈಲಿಯಲ್ ವೆಂದ ತೊಲಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಅರನನನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಣಿದೆ ದಾಖಿಲದನು ಅಲಿತುಕೊಂಡನು.

ಸಿಮಗೆ ಯಾರಾದರೂ ನೌಲಪ್ರಂಪುಮಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ಸೀಮ್ಪು “ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ,” ದೇವರು ಸಿನ್ಹನ್ನು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಆ ಹಲಸ್ತಿತಿಯಲ್ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಜ್ಞ ಜಡಬೇಡಿಲ (ಮತ್ತುಯ 5:10-12). ನೌಲನು ದಾಖಿಲದನ ಮನೋಭಾವನೆಯಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದನು.

“ನೌಲನು, ದಾಖಿಲನೇ, ನನ್ನ ಮಗನೇ, ಇದು ನಿನ್ನ ಸ್ವರಪೋ?” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅತ್ತನು. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವನು ದಾಖಿಲಸಿಗೆ, “ನಿನು ನಸರಿಂತ ನೀತಿವಂತನು: ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡಿದರೂ ನಿನು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆದನ್ನೇ ಮಾಡಿದಿ, ... ಕೇಳು, ನಿನು ಹೇಗೂ ಅರನನಾಗುವನೆಂದೂ ಇಸ್ತಾಯೋ ರಾಜ್ಯಪು ನಿನ್ನಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರವಾಗುವದೆಂದೂ ಬಲ್ಲನು” ಎಂದನು (24:16, 17, 20).

ದಾಖಿಲದನು ಮುಂದಿನ ಅರನನಾಗುವನೆಂದು ನೌಲನು ಮುತ್ತಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು ಇದು ಹೊದಲಭಾಗಿ.

“ಅವಲಿಬ್ಬರೂ ಒಂದಾದರು ಎಂದು ತೊಲುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಂದೇ?” ಹಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅರನನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲ ತನ್ನ ನಾಥನವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ದಾಖಿಲಸಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ನೂಜನೆಯಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲ ನಮಯ ತನಗೆ ದೊರೆತರೂ, ಜಂಜಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಅರನನನ್ನು ಅವನು ನಂಬಲು ನಾಧ್ಯಬಿಲ್ಲವೆಂದು ದಾಖಿಲದನು ತಿಳಿಕೊಂಡನು. ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತುಯಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: “ಅನಂತರ ನೌಲನು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಹೊರಂತನು; ದಾಖಿಲದನು ತನ್ನ ಜನರೊಡನೆ ಶ್ರೇಯಿಗಿಲಿಗೆ ಹೊಳೆದನು” (24:22ಇ). ತಾವೆಲ್ಲ ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದರೋ ಅಲ್ಲಯೇ ವಾಸಿಸಿದರು.

ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎಸೆಸಿ (1 ನಮುವೇಳ 25)

ಅಧ್ಯಾಯ 25 ಒಂದು ಒಗಟಿನಂತಿದೆ. ನೌಲನನ್ನು ದಾಖಿಲದನು ಎರಡು ಬಾಲ ಕೊಲ್ಲಬಹುದಾದ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ನಂಬಧರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾಯ 24 ಮತ್ತು 26 ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾಯ 25, ಒಬ್ಬ ಹತಿ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಯ (ಸಾಬಾಲ ಮತ್ತು ಅಜೀಗ್ನೆಲ) ಕುಲಕು ಮತ್ತು ದಾಖಿಲ ನೋಂದಿಗಿನ ಅವರ ವೃವಹಾರದ ಕುಲಕು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಲಭಿತಯ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಅಧ್ಯಾಯ 24 ಮತ್ತು 26 ನಡುವೆ ಯಾಕೆ 25 ಅಧ್ಯಾಯ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ? ಅದು ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿರುವಾಗಿ ಅದು ಎರಡು ಘಟನೆಗಳ ಮಧ್ಯ ಅದುದಲಿಂದ ಅದು ಅಲ್ಲದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಮತ್ತು ಜೀವನ ಜಲತ್ತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವವರು ತಮ್ಮ ಚನ್ತು ನಂಗ್ರಹದ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಆಯ್ದುಯಿಷ್ಟ ವರಾಗಿರಬೇಕು.¹⁰ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಯಾಕೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲ

ಅವುಗಳನ್ನು ನೇಲನುವದಕ್ಕೆ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರಣಿಯತ್ತದೆ.

ನಾನು ನಂಬುವಂತೆ, ಅರಧಾಯ 25 ಅರಧಾಯ 24 ಮತ್ತು 26ರ ಮಧ್ಯ ಇಡಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ (1) ಪ್ರತಿಕಾರದ ಕುಲತು ದಾಖಿದನ ಸಹಜವಾದ ಬಲವು ಮತ್ತು (2) ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲ ಪ್ರತಿಕಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹೇಠರ ಜಿತುವನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ಕಾಪುತ್ತಿರಿಂಡನು.

25ನೇ ಅರಧಾಯದ ಹೊದಲ ವರ್ಜನವು ನಮುವೇಲನ ಮರಣ ಮತ್ತು ದಾಖಿದನು ಹೊದಲ ಅವನ ಜನರು ಹಾರಾನ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪಿತಿದ್ದರ ಕುಲತು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲ ದಾಖಿದನು ಅರುನೂರು ಜನಲಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಜನಲಿಗೆ ಆಹಾರ ಬದಗಿಸಲು ಅನಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಆರುನೂರು ಜನಲಿಗೆ ಅನಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದುದಿಲಂದ ದಾಖಿದನು, ರಕ್ಷಣೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲ ತೊಡಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿನ ಹಲ್ಲುಗಾವಲನಲ್ಲ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುಲಗಳನ್ನು ಅವನು ಅವನ ಜನರೂ ರಕ್ಷಿಸಿದರು (25:7, 8, 15, 16). ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ, “ದಾಖಿದನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲ ತೊಡಗಿದನು” ಹೊರತು “ರಕ್ಷಣೆಯ ದರ್ಶಾಜಿಯು” (ಕೆಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗಾರರು ಹೇಳುವಂತೆ) ಅಲ್ಲ. “ರಕ್ಷಣೆಯ ದರ್ಶಾಜಿಯು” ದರೋಳಕೆಲರು ಜನರನ್ನು “ರಕ್ಷಿಸುವದನ್ನು” ಹೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದರೋಳಕೆಲರು ಬರುವದಭ್ರಿತ ಮುಂಬೆ ಜನಲಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯು ಬೇಕಿರಿಂದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರಿದ್ದ ವಾಗಿ, ಹಾರಾನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇತ್ತು, ಅಲ್ಲ ಬೇಳೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಾಡು ಹೃಂಗಿಗಳ ಮತ್ತು ಅನಾಗುಲಿಕ ಕುಲಗಳ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದವು; ಮತ್ತು ತಟ್ಟಿಸಿತ್ತಿರಿಂಡ ಕುಲಗಳ ಮತ್ತು ಕುಲಮಂಗಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೇಣಿಯಾಗಿದ್ದವು.

ದಾಖಿದನ ಜನರು ನಾಬಾಲನೆಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನ ಕುಲ ಹಿಂಡಿನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ಮೇಣಂತಿ ನ್ಯಾಷ್ಟವಿದಿದಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾರ್ಪೋನಿನಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು¹¹; ಅವನ ಹೇಸರು ನಾಬಾಲ; “ಅವನು ಬಹು ಧನವಂತನು.¹² ಅವನಿಗೆ ಮಾರು ನಾಬಿರ ಕುಲಗಳೂ ನಾಬಿರ ಆಡುಗಳು ಇದ್ದವು” (25:2). ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಯವನಾಗಿ ಇರುವದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ, ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರಲ್ಲ, “ಅವನು ಕಾಲೇಬರನ ಪಂಶಿದವನಾದ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಷ್ಪರಂ ದುಷ್ಪಭೂತಯೂ ಆಗಿದ್ದನು” (25:3).¹³ ಅವನ ಸೇವಕನು, “ಮೂರಳ್ವಾದ”¹⁴ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವದು ಅನಾಧ್ಯ” (25:17) ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಕುಡಿಕನಾಗಿದ್ದನು (25:36).

ಅವನ ಹೇಸರು ನಾಬಾಲ, ಅಂದರೆ “ಮೂರಳ್ವ” ಅಥವಾ “ಮೂರಳ ತನ್” ತನ್ನ ಮಗುಬಿಗೆ “ಮೂರಳ್ವ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಹೆನಿಲಿಡುವದನ್ನು ಅಲೋಚಿಸುವದೂ ಕಷ್ಟಕರ.¹⁵ ಅವನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೇಸಲನ ಪತ್ರತೆಯಾಗಿತ್ತು; ಅಹಹಾನ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಬಹುಃ ಈ ಹೇಸರು ಅವನಿಗೆ ತೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಆ ಹೇಸರು ಹೆಡೆದನು ಮತ್ತು ಅದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆದರು, ಅವನ ಹೆಂಡಿತಿಯೂ ಸಹ (25:25). ಇದು ಅವನ ಗುಣವನ್ನು ನಲಿಯಾಗಿ ಬಿವಲಿಸಿತು.

ಅರಧಾಯ 25ರ ನಾಬಕದಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾಬಾಲನ ಹತ್ತಿ, ಅಜೀಗ್ನೇಲ್. ಅವಳ ಹೇಸಲನ ಅಥ, “ತಂದೆಯ ನಂತೋಣ” ವರ್ಜನ 2, “ಅವಳು ಬುದ್ಧಿ ವಂತೆಯೂ ನುಂದಲಿಯಾ ಆಗಿದ್ದಳು.” ಎಂಥಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ! ಬೈಬಿಲನಲ್ಲ ಕೆವಲ ನಾಲ್ಕು ಸ್ತ್ರೀಯರು “ನುಂದಲಿಯರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ¹⁶; ಒಬ್ಬಳು ಅಜೀಗ್ನೇಲಳು.

ಇಂಥ ನುಂಡರ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸ್ತ್ರೀ ಇಂಥ ಮೂರಳನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿವಾಹವಾದಳು? ಅಜೀಗ್ನೇಲಿಗೆ ಈ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ಏನೂ ಹೇಳುವದಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ; ಬಿವಾಹಗೆ ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅಜೀಗ್ನೇಲಳ ಹಾಲಕರಿಗೆ ನಾಬಾಲನೆಂತ ಬಿಷಯವಂತನು ಉತ್ತಮವಾದ ಪರನಾಗಿದ್ದನು. ಅಜೀಗ್ನೇಲಳ ನುಂದಲಿಯಾಗಿದ್ದಳು, ಅವಳನ್ನು ಬಿವಾಹವಾಗುವದಕ್ಕೆ

ನಾಭಾಲನಿಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯಾರಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ, ನಂಂದಯೇ ಮತ್ತು ಕಾಡುಮೃಗ ಮಹಿಮೆಯಾದರು - ಆದರೆ ಅವರು “ಕೊನೆಯವರಿಗೆ ನಂತೋಣವಾಗಿರಿಲ್ಲ.” ಅಜ್ಞೆಗೈಲಾಳ ಬಜ ಅಪ್ಯಾತ್ಮವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಿರುತ್ತದೆ, ಶೇಷವಾದ ರಥಗಳಲ್ಲ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ಅದ್ವಾಲಿಯ ಹೆತಣತ್ವಾಂಶನ್ನು ಏಷ ದಿನುತ್ತಿದ್ದಳು - ಆದರೆ ಅವಳ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿ, ದ್ವೇಷದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕುಡುಕ ಮಾರ್ವಣನೊಡನೆ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿರುವ ಅಂತ ನಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಹೃರಂಭದಲ್ಲ, ಕುಲಗಳ ಉಳ್ಳೆ ಕತ್ತಲನುವ ಸಮಯ (25:2), ಹಬ್ಬಿದ ಸಮಯಿಂತ್ತು ಕುಲಗಳ ಉಳ್ಳೆ ಕತ್ತಲನುವ ಸಮಯದಲ್ಲ, ಉಳ್ಳೆ ಕತ್ತಲನಲು ನಹಾಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕುಲ ಹಿಂಡನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹದ್ದಿತಿಯಿತ್ತು. ನಾಭಾಲನು ಕುಲಗಳ ಉಳ್ಳೆಯಿನ್ನು ಕತ್ತಲನುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ದಾಖಿಲದನು ಕೇಜದಾಗ, ಅವನು ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ಒಡೆಯಿನ ಬಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಹೇಳಿದನು:

ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಸರ್ವ ನಂತರಿಗೂ ಶುಭವಾಗೆ. ನಿನ್ನ ಕುಲಗಳ ಉಳ್ಳೆಯಿನ್ನು ಕತ್ತಲನುವ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯುತ್ತೇಂಬ ಚರ್ಚಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ... ನಿನ್ನ ಶುರುಬಾರು ನವ್ಯಾಡನೆ ಕರ್ಮೆ ಅನಳಿದ್ದ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಅವರನ್ನು ತೊಂದರೆ ಹಡಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅವರಿಗೇನೂ ನಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗಿರುವದಲಿಂದ ಶುಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಿನ್ನ ನೇವಕರಿಗೆ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ದಯಿದೂರಕಾಗಿ. ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ನೇವಕರಿಗೂ ಮಗನಾದ ದಾಖಿಲ ನಿಗೂ ನಿನಗಿರುವದರಿಂದ ಕೊಡು ... (25:6-8).

ದಾಖಿಲದನ ಜನರು ನಾಭಾಲನ ಬಳಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಆ ಮಾತ್ರಾಗಳನ್ನು ಪುನರೂಪತ್ವಾಗಿಸಿದರು, “ಉತ್ತರ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು” (25:9). ನಿಮ್ಮ ನಮಾನುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೊಣಿಗೆ ತಲುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಹೋಳಬೇಕಾನ ಹುಡುಗೆ ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಕೃಗಳ ನ್ನು ಜಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಯುತ್ತಾಗೋ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕಾಯ್ದಿರು. ದಾಖಿಲದ ಮತ್ತು ನಾಭಾಲನ ಮಧ್ಯ ಯಾವ ಒಪ್ಪಂದವಿರಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ವಿನಿಸ್ಯಾದರೂ ತೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಅಜಿತ ನಿಯಮಿತರಿಲ್ಲ - ನಿಂತು ಭಕ್ತಿನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವು ಎಲ್ಲಾಯೂ ಅಜಿತ ರೂಪದರಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ. ಆಗಾಗ್ಯ ನಿಂತು ಒಂದು ಬಿಕೆಂಜ ಲಾಪಜಾರ ಹೆಡಿದಾಗ, ನಿಂತು ಮೆಜ್ಜುಗೆ ವೃತ್ತಪಡಿಸುವದು ಒಂದು ಪರಿಹಾರಿಯಾಗಿದೆ. ದಾಖಿಲದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರು ನಾಭಾಲನಿಂದ ದೊರಕುವ ಯಾವದೇ ನಂಗತಿಯಿರಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಶುರುಬಾರು ಅಜ್ಞೆಗೈಲಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು:

ಆ ಜನರು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರು: ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಅಡಬಿಯಿಳಿದ್ದ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ತೊಂದರೆಪಡಿದಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕುಲಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವವರಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಇದ್ದಾಗ ಅವರು ಹಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಕಾವಲುಗೊಳಿಸಿದೆಯಂತಿದ್ದರು. ಅವರು ನಮಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತುಲ್ಲೂ ಥಂಬಿ ರಕ್ಷಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ (25:15, 16).

ನಂತರ ದಾಖಿಲದ ನೇವಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಫಲಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾಭಾಲನು ಅವರೊಡನೆ ಮಾರ್ವಣನಂತರ ವರ್ತಿಸಿ (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 15:2; 18:6, 7; 29:11; ಇತ್ಯಾದಿ), ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೃರಂಭಸಿದನು:

ದಾಖಿಲದನಾರು? ಇಷಯನ ಮಾರ್ಗನಾರು? ಯಜಮಾನರನ್ನು ಜಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೊಳೆದ ಸೇವಕರು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯಲ್ಲ! ಉಣಿ ಕತ್ತಲನುವವಲಿಗೇಂಬಣ್ಣರ ನಾನು ಸಿದ್ಧಪೂಡಿಸಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಅಕಾರಹಾನಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎಲ್ಲಂದಲೋ ಬಂದಪರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಜಡಬೇಕೋ (25:10, 11).

ದಾಖಿಲನ ಕುಲತು ತಾನು ಕೇಳಲ್ಪೆಂದು, ಮತ್ತು ದಾಖಿಲನು ನಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯ ಕುಲತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾಬಾಲನು ನಾಧಿಸಿದನು. (“ನನಗೆ ತಿಂದಿರುವ ಮಟ್ಟಗೆ ಅವನೊಬ್ಬು ಓಡಿ ಹೊಳೆದ ಸೇವಕ.”) ಆದರೆ ಅಜಳಗ್ನೆಲಾಗಿ ದಾಖಿಲನು ಯಾರೆಂದು ತಿಂದಿತ್ತು (ಹೊಳಣು 25:28, 30), ಯಾವ ನಂತರೆಯಿಲ್ಲದೇ, ಅವಳ ಹತಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರ ಬೇಕು. ನಾಬಾಲನ ಕುರುಬರು ಆ ನಮಯಿದಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೋ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ರಿಂದಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಕುಲತು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ದಾಖಿಲನು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಿರುವದು ನಾಬಾಲನ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಲ್ಲ; ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ನಂಹತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮರಣ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ದೂರಾಶೆಯ ಘೃತ್ತಿ ಅವನಾಗಿದ್ದುದೇ ಅವನ ತೊಂದರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ನಂದೆಶಕರು ದಾಖಿಲನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುವದರು. ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿಕನು ಕೂಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣನಬಲ್ಲೇನು, “ಜನರು ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!” ಹಾಸಿದ ದಾಖಿಲನು ಅವರು ಬರುವದನ್ನು ಬಹು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಜ್ಜೆದ, ಉತ್ತಮವಾದ ಕುಲಯನ್ನು ನುಡುವದಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪೂಡಿಸಿದನು. ಅವನ ಬಾಯಿ ಆಗಲೇ ನೀರು ಜಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅವು ಬಲಗ್ಗೆಯಿಂದ ಬಂದರು. “ವಿನಾಯಕ?” ದಾಖಿಲನು ಕೇಳಿದನು. ದಾಖಿಲಸಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳಾಗಾಗ, ಅವನು ಬಹು ರೋಳವುಳ್ಳವನಾದನು. “ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ!” ತನ್ನ ಜನಲಿಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಅಡವಿಯಲ್ಲ ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ ಏನೂ ನಷ್ಟವಾಗೆದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದ್ದ ವ್ಯಾಘರಾಯಿಲು. ಅವನು ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಬೆಳಗಾಗುವವುಳ್ಳ ಅವನ ಜನರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡನಾದರೂ ಉಳಿದರೆ ದೇವರು ದಾಖಿಲಸಿಗೆ ಬೇಕಾದಿನ್ನು ಮಾಡಿ”¹⁷ (25:21, 22).

ಅವನ ಕೂಡಾನಂತರ ತೆಂಹಗೆ ಹೊಳೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದಾಖಿಲನು ನಾನೂರು ಶಸ್ತ್ರಸ್ವಿತ ರಾದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ನಾಬಾಲನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡುವದು ತಡುವಾಗಲ್ಲ!

ನಾಬಾಲನು ಯಾವ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿರಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವ ಒಷ್ಟಂದವನ್ನು ಮುಲಿದಿರಲ್ಲ. ಅವನು ದಾಖಿಲನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಹಾಯ ತಂದಿರಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದು ಇಷ್ಟೆ. (1) ದಾಖಿಲಸಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಮತ್ತು (2) ದಾಖಿಲನ ಸೇವೆಗೆ ತಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಬಿಫಲನಾದದ್ದು. ಒಬ್ಬ ಹೊಂತಿಜಾನ ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗಿನಿಗೆ ಭಕ್ತಿನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಮರೆತು ಇಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೂತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಥ ಇಡುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಳನುವದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. (ನಾನು ನಲಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿನು ಕೊಡುತ್ತೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಜನಲಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ!) ನಿಂತು ಹೇಗೆ ನೋಡಿದರೂ ದಾಖಿಲನು ಉತ್ತೇಣೆ ಮಾಡಿದನು. ನಾನೂರ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನ (ದಾಖಿಲನನ್ನು ಹಿಡಿದು) ನಾಬಾಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕಿದ್ದರು - ಬಂದು ಜರಳಿಯ ಹಿಂದೆ ಬಂದೂತು ಹಿಡಿದುಹೊಂಡು ಹೊಗುವಂತೆ ಇತ್ತು! ನಾಬಾಲನು ಮಾಡಿದ್ದ ಮರಣಕ್ಕೆ ಅಹವಾದ ಅಪರಾಧವಿದಿದ್ದರೂ, ದಾಖಿಲನು ಯೋಜನೆತ್ತಿರುವದು ಕೊಲೆಯಾಗಿತ್ತು; ಪೂರ್ವವ್ಯೋಜಿತ ಕೊಲೆ, ಹೊದಲ ಹಂತದ ಕೊಲೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಇದು ನಂಬಲನಾಡ್ಯವಾದದ್ದು! ದಾಬಿಧನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುಪಡಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡಿಹಾಗಿಟ್ಟ ಅರನನ ಜೀವನವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವನೇ. ಈಗ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಯಾವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲದವನನ್ನು ‘ಹಂಡನೆಗಳು’! ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುಪಡಕ್ಕೆ ಯೋಜಿ ಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾಬಿಧನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲ ಆದ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿವರಿಸಬಹುದು?” ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯ ಶ್ರಕಾರ ದಾಬಿಧನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರಿಲಲ್ಲ. 25ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಬಿಧನ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರತಿಕಿಯಿಯನ್ನು ನಾಶು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನೋಲನು ದೇವರಿಂದ ಅಭಿಷ್ಠಾನಾಗಿರಿದ್ದರೆ, ನೋಲನಿಗೆ ತಾನು ಏನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸ್ಸಿದ್ದನೋ ಮತ್ತು ನೋಲನಿಗೆ¹⁸ ತಾನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸರಗತಿಗಳು ಯಾವವು ಎನ್ನುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ತಾನು ಸಹಿಸಬಹುದಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಾಬಾಲನ ಅವಮಾನದ ಮಾತ್ರಗಳು ಕೊನೆಯ ಎಚೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿರಬಹುದು, “ನೋಲನಿಂದ ನಾನು ಹೀನೆನ್ನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಬೆಲೆಯಲ್ಲದವನ ಕಡೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾಡ್ಯವಿಲ್ಲ!”

ದಾಬಿಧನು ಪ್ರತಿಕಾರದ ಕುಲತು ಒಂದು ನಿಖಿಲವಾದ ಹಾರವನ್ನು ಕಲಿತೆರಬಹುದು - ದೇವರಿಂದ ಅಭಿಷ್ಠಿತ್ವಾದವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು - ಆದರೆ ಅವನು, ವ್ಯಕ್ತಿಯಾರೇ ಅಗಿರಿ, ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಾರವನ್ನು ಕಲಿಯಲ್ಲ.

ದಾಬಿಧನು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಸಮಾಹಿತ ಹಕ್ಕೆಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾಬಾಲನ ಒಬ್ಬ ನೇರಕನು ಅಜೀಗ್ಯೆಲಿಂಗ್ ಬಳಿಗೆ ದಾಬಿಧನ ಯೋಜನೆಯ ಕುಲತು ಸುದ್ದಿ ತಂದನು. ಯಾವ ಸ್ಥಿರ್ಯಾ ಕೂಡ ಆಯ್ದು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡೆದ ದಾಂತಕ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲ ಅಜೀಗ್ಯೆಲಿಂಗ್ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಳೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತಿ. ಮೂರಣನಾದ ಗಂಡನೊಡನೆ ದುಃಖ ಭರಿತ ವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಜಣ್ಣು ಅವಳು ಏನವನ್ನು ಎದುರುನೋಡಲು ನಾಡ್ಯಬಿರಿಲಲ್ಲ. ದಾಬಿಧನು ನಾನೂರು ಶಂಕುರಜ್ಞರಾದ ಜನರೊಡನೆ ಬಯಸ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವಳು ಕೇಳಿದಾಗ, ಕಣ್ಣಿ ಖಿಮತಿಸಿ, ಸಿಕ್ಕದಾಗಿ ನಷ್ಟು “ನಾನು ನನ್ನ ಕೊಳಣಿಗೆ ತೆರಳುವೆನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಶ್ರಾಫಿನು ವೆನ್ನ” ಎಂದು ನರಭಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.¹⁹ ಅಧಿಕ ಗಂಬಿ ಅಧಿವಾ ಒಂದು ತಾಸಿನ ನಂತರ ಅವಳು ಹೊರ ಬಂದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಅವಳು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಕಷ್ಟ ಚಂಕ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಆ ಶ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲ ಬಾಷ್ಯಯೂವಂತ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು - ಮತ್ತು ಯಾರೂ ಅವಶನ್ನು ದೂಡಿಸುತ್ತಿರಿಲಲ್ಲ!

ಆದರೆ, ಅವಳು ಈ ಲಿತೆಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಕಿಯಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅವಳು ತಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೀವನವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಳು. ಆ ಯೋಜನೆಯ ಶ್ರಕಾರ ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಅಪಾಯದಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಅವಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾಗಿದ್ದಳು. ಯಾಕೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವಳು ನಾಬಾಲನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ, ದೇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು (ಹೋಳಣು ಮಲಾಕಿ 2:14; ಮತ್ತುಯ 19:6). ಅವನು ತುಂಬಾ ಒರಬಾಗಿರಬಹುದು, ಹಾನಿಕಾರಕನಾಗಿರಬಹುದು, ಅವನು ಬೆಳಡವಾದವನಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವನು ಅವಳ ಪರಿಯಾಗಿದ್ದನು - ಮತ್ತು ಅವಳು ಅವಶನ್ನು ಜೀವನ ಪಯಂತರಿಕೆ ವಿವಾಹಾಗಿದ್ದಳು! ಇಂದಿನ ಕ್ಷಣೆಕಾದ ದಾಂತಕ್ಯ ಜೀವನದ ಯುಗದಲ್ಲ, ಅಜೀಗ್ಯೆಲಿಂಧ ಭಾವನೆ ನಮಗೆಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಾಗಿದೆ! “ಬಿವಾಹ ಬಿಷ್ಟೆದನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಡುತ್ತೇನೆ (ಪ್ರತ್ಯೇ ತ್ಯಾಗ)!” ಎಂದು ದೇವರು ಹೇಳಿಸಿದ್ದನು (ಮಲಾಕಿ 2:16), ಮತ್ತು ಯೆಣುಪ್ರ ಕೂಡ, “ದೇವರು ಕೂಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಅಗಂಭಿತಾರದು” (ಮತ್ತುಯ 19:6).

ಅಜ್ಯೇಗೈಲಳು ತತ್ತ್ವಿಗಳೇ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದರೂಹಕ್ಕೆ ತಂದಳು. ಅವಳು ನಾಲ್ಕು ಸೂರ ಒಂದು ಹೀಗಿದ ಜನರನ್ನು ಕೃತ್ಯಿ ಪಡಿಸುವವರು ಆಹಾರಕಾಗ್ರಿ, ತನ್ನ ಅಡುಗೆ ತೊಳೆ ಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಗ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಲಿದು ಮಾಡಿದಳು. ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಸಿ ತೊಂಡಳಿ ಮತ್ತು ದಾಖಿಲನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೇಳಿರ ಪಳು - ತೊಲೆಯನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತಂಜಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೇನೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬಿಂ ಸ್ತೀ ಎದುರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು.²⁰

ದಾಖಿಲನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ತರ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಭೇಣಿಯಾದಳು. ಅವಳು ಕತ್ತೆಯಂದ ಇಂದ್ರ, ದಾಖಿಲನ ಸೇನೆಯ ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಜಿದ್ದಳು. ಗಾಬಲಿಗೊಂಡ ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನೇತ್ತಿ ತನ್ನ ಜನಲಗೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ನೊಜನೆಹೊಡುವದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣನಬಲ್ಲೆನು. ತಮ್ಮ ಕರ್ಗ್ಯಾಲೆಯ ದಾಖಿಲಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವನರದಿಂದ ಇದ್ದ ಅವರು, ತಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿನಹತ್ತಿದರು. ನತ್ಯವೇದ ದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಸಿರಗೆಳವಾದ ಮನವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಅಜ್ಯೇಗೈಲಳು, ದಾಖಿಲನ ಎದುರು ಮೊಣಕಾಲಾಲಕೊಂಡು ಮಾಡಿದಳು. ನಾನಂದಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹರವಾಗಿ ಶ್ವಮಾಹಣಿ ತೇಜಿದ್ದು. (ಇದು ಹೊದಲ ಬಾಲಿಯಾಗಿರಿತ್ತಿತ್ತಿಲ್ಲ; ಈ ಮಾತುಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನುಅವಳ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರು ಬಹುಶಃ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು!)

ಅಜ್ಯೇಗೈಲಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ, ತರುವ ತಪ್ಯ ತಿಳ್ಳಬಣಿಕೆಗೆ ತಾನು ಶ್ರಾಂಕಿಂಬಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡಿದೆ (25:24; ಹೊಳೆಸು 25:28). ಇದು ದಾಖಿಲ ನನ್ನ ಗಂಡು ಗಂಡಿಲಿಗಳಿಗೆ ಇದು ನಾಬಾಲನಂತ ಮೂಲನನ್ನು ಹೊಲ್ಲುವದು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿರಬಹುದು; ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯಾದ ಸ್ತೀಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದು ಇನ್ನೊಂದಾಗಿತ್ತು.²¹ ತಾನು ತಂದ ಬಿಶೇಷ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅವಳ ದಾಖಿಲನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಳು (25:27). ತನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದುದಕ್ಕೂ ಅವಳ ಮಹಾ ಗೌರವವನ್ನು ತೊಲಿಸಿದಳು. (ಅವಳು ಅವನನ್ನು “ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಹನ್ನೇರಡು ಬಾಲ ಕರೆದಳು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು “ನಿನ್ನ ದಾಸಿ” ಎಂದು ಆರು ಬಾಲ ಕರೆದಳೂ!) ದಾಖಿಲನೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ಅವಳು ಭರವಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು (25:28-31).²² ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ತೊಳಪವನ್ನು ತಣಿನುವ ಶೀಯಳವಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಮಾದಲಿಯಾಗಿದೆ.

ಬಹು ಶ್ವಮಾಹಣವಾದ ನಂಗತಿ ಅಜ್ಯೇಗೈಲಳ ಮಾಡಿದ್ದ ಯಾವದೆಂದರೆ, ಅವನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದ್ದರ ಹಲಿಣಾಮದ ಕುಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿನುವಂತೆ, ದೇಹ ದಿಂದ ತಂಜದ ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿರ್ಧಾಸಿಸಿದ್ದು. ಸ್ವಾಮಿ, ಸಿನಮು ಸ್ವಹಂತ್ವದಿಂದ ಮನ್ಯ ತೆಲಿಸಿ ರಕ್ತಪರಾಧಕ್ಕೆ ಗುಲಿಯಾಗಂದಂತೆ ಯೆಹೋವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದಾನೆ.

“ಯೆಹೋವನ ಆಣ, ನಿನ್ನ ಜೀವದಾಣ, ನಿನ್ನ ಬಿರೆಂಧಿಗಳೂ ನಿನಗೆ ತೇಱು ಬಗೆಯಾವಧರೂ ನಾಬಾಲನ ಗರಿಯನ್ನು ಹೊಂಡಿ... ಯೆಹೋವನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಯಾದ ನಿನಗೆ ವಾಗ್ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಭಾಗ್ಯವನ್ನು ದಯಿಹಾಳಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಇತ್ತಾಯೀಲ್ಲ ಶ್ರಘಾವನಾಗ್ರಿ²³ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿರಪರಾಧಿಯ ರಕ್ತಪವನ್ನು ನುಲಿಸಿ ಮುಯ್ಯತ್ತಿಲಿಸಿದ್ದಿಲಂಡುಂಬಾಗುವ ಹಳ್ಳುತ್ತಾಹ ಮನೋವ್ಯಧಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಬಿಯವದಿಲ್ಲ...” (25:26, 30, 31).

“ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಅರನನನಾಗ್ರಿ ಮಾಡುವನು,” ಅಜ್ಯೇಗೈಲಳ ಹೇಜಿದಳು, “ಮತ್ತು ಅದು ಅಗ್ರಾಣ, ಯಾವ ಕಾರಣಬಿಲ್ಲದೇ ಜನರನ್ನು ಹೊಲ್ಲುತ್ತಾ ನಾಯಿವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುವದು, ನಿನ್ನ ದಾಖಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಮನನಾಷ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಬೇಳ.”

ದಾಖಿಲನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು, ಅವನು “ದೇವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ಮನುಷ್ಯನು” ಎಂದು ತೊಲಿನಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅವನಲ್ಲ ಕ್ಷಾತ್ರಿತ್ತ; ಅವನಲ್ಲ ಸ್ವಷ್ಟಿನಲು

ನಾಧ್ಯಬಿದ್ದ ಅತ್ಯವಿತ್ತ²⁴ ಅವನು, “ಕೆ ಹೊತ್ತು ನನನ್ನು ಎದರುಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿನ್ನನ್ನು ಕಳಹಿಸಿದ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವಿನಿಗೆ ಸೈನ್ಯತ್ವವಾಗಿಲ್ಲ.” ಸ್ವಹಂಸ್ತದಿಂದ ಮುಂದು ತೀವ್ರ ರಕ್ತಪರಾಧಕ್ಕೆ ಗುಲಿಯಾಗಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದ ಸಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಸೈನ್ಯತ್ವ ಹಂತೆ ನಲ (25:32, 33). ತಲೆ ಬಿಂಬಿಸಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ದೆ ದಾಖಿಲನು ಅರನನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅಮಾಲ್ಯ ಹಾರಗಳನ್ನು ಕಾಪಿಯುತ್ತಿದ್ದನು: ಹಿಂನಾಜಾರವು ಹಿಂನಾಜಾರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಕಡಿವಾಣವು ಸಮಾಧಾನದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸೋಲೋಂವೇನನು, “ಮೂರ್ಧನ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೆ ನಲಯಾಗಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆಡಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದಿಯೇ” (ಜ್ಞಾನೋಳಕ್ತಿ 26:4). ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ದಾಖಿಲನಿಂದ ಅವನು ಕಾಪತ ಜ್ಞಾನೋಳಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು - ಅತೀ ಮೂರ್ಖತನದ ಲೀಡಯಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು ಒಬ್ಬ ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ತ್ವರಿತಿಯಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕಿದ್ದನು.

“ನಿನು ನೇಡು ತೀವ್ರಸಿಕೊಳ್ಳುವದಲಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾಲ” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಜನರ ಕಡೆಗೆ ತ್ವರಿತಾರ ತೀವ್ರಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ತ್ವರಿತವು ನಮ್ಮ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ನಲಯಾಗಿ ತ್ವರಿತಿಂಜನವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನೋವುಂಟುಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನೋವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಒಬ್ಬ ಕಾಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಂದ ನಾನು ತಪ್ಪಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಲೋಚಿಸಿದೆನು. “ನಾನು ಅವನಿಗೆ ತೋಲ ನುತ್ತೇನೇ!” ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸಿದೆ. “ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ವ್ಯಾಪಾ ರವನ್ನು ಅವನೊಡನೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ!” ನಾನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಳದಲ್ಲ, ಅವನೊಬ್ಬೇ ವಿತರಕನಾಗಿದ್ದುದಲಂದ ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಭದ್ರತೆ ಅವನದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಅಥವಾಯಾಲು. ಅವನು ನನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು!

ಮುಂದಿನ ಬಾಲ ಯಾರ ಕುಲಿತಾದರೂ ತ್ವರಿತಾರ ತೀವ್ರಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಂತು ಶೋಧಿತರಾದರೆ, ಹತ್ತರವರೆಗೆ ಎಣಿಸಿಲ (ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಥವಾ ನಾರು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಾಂತನೋಜನಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವದೆಲ್ಲ), ನಂತರ “ತ್ವರಿತಾರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎಣಿಸಿಲ” - ನಿಮ್ಮ ಮಯಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಮಾರಾಥಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಕ್ಕೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 25ರಲ್ಲಿನ ಕರೆಯು ಬೇಗನೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಜಂಗ್ಯಲಕ್ಷ ಮನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ, ಅವಳು ನಾಬಾಲನಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಂದ ಹೇಳಲು ನಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಕುಡಿದು ಚುತ್ತನಾಗಿದ್ದನು (25:36).²⁵ ಮರು ದಿನ ಬೆಂಗ್ರೆ, ಅವನ ಅಮಲನಿಂದ ನಂತರ, ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳ - ಅವನ ವ್ಯಾಪಯವು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನು.²⁶ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ, ಅವನು ನತ್ತನು.²⁷ ದಾಖಿಲನು ಇದರ ಕುಲತು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವನು, “... ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕೆಷ್ಟತನಕ್ಕೆ ದೂರ ಮಾಡಿ ನಾಬಾಲನ ಕೆಷ್ಟತನವನ್ನು ಅವನ ತೆಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊಲಿಸಿದನಲ್ಲ” ಅಂದನು (25:39).

ದಾಖಿಲನು ನುಂದಲ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ಅಜಂಗ್ಯಲಜಿಂದ ತ್ವಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದನು, ಅಮಲದಲಂದ ಅವನು ಅಳುಗಳನ್ನು ಕಳಹಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿದನು,²⁸ ಮತ್ತು ಅವರು ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿಯಾದರು. ದಾಖಿಲನಿಗೆ ಆಹಾರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಮಯದಿಂದ ಕರೆ ಛುರಂಭವಾಯಾಲು. ಅದು ದಾಖಿಲನು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹಡೆಯುವಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವಾಯಾಲು.²⁹

ದಾಖಿಲನು ಅಂದು ಅಮಾಲ್ಯವಾದ ಹಾರಗಳನ್ನು ಕಾಪತನು. ಚೊದಲನೇಯದು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ತ್ವರಿತಾರವು, ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆಗೆ ನಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇಯದು, ನಿಂತು ತ್ವರಿತಾರವನ್ನು ದೇವರ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜಡುವದಾದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ನಲಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೆ ಲ್ಲರೂ ಕಾಪಯಬೇಕಾದ ಹಾರ ಇದಾಗಿದೆ.

ಡೇವರ ಷಣ್ಣಿಂಭಾ ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿ (1 ನಮುವೇಳ 26)

ಅಜೀಗೈಲಾಂದ ಕಪತ ಹಾರವನ್ನು ದಾಖಿಂದನು ಬಹುಬೀಗನೆ ಲಾಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆ ಕಾಯಿತು. ಅವನು ಜೀಫ್ಯಲಾಂದ ಪುನಃ ದೈತ್ಯಕೆಂಬಿಗಾದನು (26:1), ಮತ್ತು ಸೌಲನು ದಾಖ ಮಾಡುವ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೀರನೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.³⁰ ಸೌಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇನೆಯು, ಜೀಫ್ಯರು ದಾಖಿಂದನ್ನು ಕೊನೆಯ ಬಾಲ ನೋಡಿದ ನ್ಯಾಷದಲ್ಲ ಹಾಳೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು: ಹಕೀಲಾ ಬೆಂಧದಲ್ಲ. ³¹ ಸೌಲನು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ದಾಖಿಂದನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಸೌಲನು ತನ್ನ ಮಾತನಂತೆ ನಡಕೆಳಬ್ಬಾಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನಂಬಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಗುತ್ತಜಾರಾರು ಈ ಪರದಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದರು, ಅದರೆ ದಾಖಿಂದನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ನೋಡಲು ಹೋಳದನು.

ದಾಖಿಂದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರು ಬಂದಾಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು³² ಅದರೆ ಸಮಾಜದ ಬೆಂಧದಿಂದ, ಜಂಪ್ರನ ಬೆಳಕು ಅವನಿಗೆ ಸೌಲನು ಎಲ್ಲ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಕಾಣವಂತೆ ನಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಸೌಲನಿಗೆ ಯಾವ ಹಾಸಿಯನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋಲ ಸಲು ದಾಖಿಂದನು ಬಂದು ಕೊನೆಯ ಅಪಾಯಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. “ಸೌಲನ ಹಾಳೆಯಕ್ಕೆ ನನೆಂಬುದನೆ ಯಾರು ಬರುವಿಲ?” ಎಂದು ದಾಖಿಂದನು ಕೇಳಿದನು. ಅಜೀಗೈ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ನೋಡರಿಜಯನು,³³ “ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು (26:6).

ದಾಖಿಂದ ಮತ್ತು ಅಜೀಗೈಯು, ಸೌಲನ ಹಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ನಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಾವ ಕಾಢಲುಗಾರನೂ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಆಷ್ಟುಯಂತಹಿರಬಹುದು. ವರ್ಜನ 12 ನಮುದಿಸುವಂತೆ, ಸೌಲನ ಸೇನೆ ಮೇಲೆ “ಯೆಹೋವನು ಗಾಢ ನಿಪ್ರೇಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿದ್ದನು” ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಮಲಗಿರುವವರನ್ನು ದಾಖ ಹೋಳಿ, ಹಾಳೆಯದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೌಲನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಜಾಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹುಗಿದು, ಮಲಗಿದ್ದ ನ್ಯಾಷವನ್ನು ತಲುಹಿದರು.³⁴ ಗಂಬಿಯಲ್ಲದ ಜಿನರಂತೆ ಅಜೀಗೈಯು ನೀಡಿತ, ಸೌಲನ್ನು ಕೆಲಲ್ಲಿಲು ದಾಖಿಂದನಿಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಪುರಾವೆಯಿಲು ಎಂದು ಭಾಬಿಸಿದನು (26:8). ಅವನು “ಯೆಹೋವನ ಅಜಣಿತ್ತನು” ಅಗಿದ್ದುದಿಂದ, ಸೌಲನಿಗೆ ಹಾಸಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ದಾಖಿಂದನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದನು (26:9; ನೋಡಿಲ 26:11).

ಈ ಬಾಲ, ದಾಖಿಂದನು ಬಂದು ಬಿಜಾರವನ್ನು ನೇರಿಸಿದನು - ನಾಬಾಲ ಮತ್ತು ಅಜೀಗೈಲರೋಂದಿಗಿನ ಘನೆಯಿಂದ ತಾನು ಕಪತ ಶ್ರಮಿಬ್ಯಾಧ ಹಾರಿ: ಮುಯ್ಯ ತೀಲನು ವರದನ್ನು ಯೆಹೋವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಡಬೆಳೆಕು ಎಂಬುದು.³⁵ “ಇದಲ್ಲದೇ ದಾಖಿಂದನು - ಯೆಹೋವನಾಱೆ, ಅವನು ಯೆಹೋವನಿಂದ ನಾಯಿವನು: ಇಲ್ಲವೇ ಕಾಲ ತಂಜ ಮೃತಿ ಹೊಂದುವನು: ಅಧವಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ಮುಡಿಯಿವನು” (26:10). ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಹೇಳುವದಾರರೆ, “ಸೌಲನು ನಾಬಾಲನಂತೆ ನಾಯಿವನು - ದೇವರಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟವನಾಗಿ ‘ಸಹಜವಾದ ನಾವನ್ನು’ ಹೊಂದುವನು - ಅಧವಾ ಅವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ಮುಡಿಯಿವನು, ಅದರೆ ಬಂದು ಸಂಗತಿ ಸಿಜಿ: ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ನಾಲಗರ್ಜನ್ನು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀಲನುವನು.” (ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏರಡನೇಯ ಸಂಗತಿಯ ಸರ್ವಾಯಿತು: ಸೌಲನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ಮುಡಿದನು.)

ದಾಖಿಂದನು ಅಜೀಗೈಗೆ, “ಈಗ ಅವನ ತಲೆಯ ಬಜಾಯಲ್ಲಿರುವ ಬಜಾಯನ್ನು ತಂಜಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ” (26:11) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹಾಳೆಯಿದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಬೆಂಧದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಂದು, ಕೊಳ್ಳಬನ್ನು ದಾಖ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಧದ ತುದಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ನಂತರ ದಾಖಿಂದನು ಅರನನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಅವನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಅಜೀಗೈನಿಗೆ³⁶ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು: “ನೀನು ಶಾರನಲ್ಲವೋ? ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲರಲ್ಲ ನಿನಗೆ ನಮಾನರಾಯಾ!³⁷ ನೀನು ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಅರನನನ್ನು ಯಾಕೆ ಕಾಯಾಲ್ಲ? ಜನರಲ್ಲಿಬ್ಬನು ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಅರನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆ ತಂದಿದ್ದನು ... ಅರನನ ತಲೆಯ ಬಜಾಯಲ್ಲಿ ಬಜಾಯಯಿಂದ ವಿನಾದಪ್ಪೋ

ನೋಂಡು” (26:15, 16). ದಾಖಿಲದನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ವಿನಾಗಿತ್ವೆಂದರೆ, ತಾನು ನೌಲನಿಗೆ ಅವನ ಸೇನೆಗಿಂತ ಅತ್ಯಮು ಬಿತ್ತನಾಗಿದ್ದೇಲೆನೆ, ಅಜಳಣ್ಯೆಯ ಅರನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿದಂತೆ ತಡೆದಷ್ಟು ತಾನೇ, ಹೊರತು ಅಭ್ಯರೆನಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸೇನೆಯಲ್ಲ.

ನೌಲನು ದಾಖಿಲದ ದ್ವಿತೀಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಕೂಗಿ ಹೇಜದನು, “ದಾಖಿಲ ನೇ, ನನ್ನ ಮಗನೇ, ಇದು ಸಿನ್ನ ಸ್ವರಪೂರ್ವಾ?” (26:17). ದಾಖಿಲದನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೌಲನಿಗೆ ಭಾವೋಽದ್ವಿತ್ಯವಾದ ಮನವಿಯನ್ನು ಮಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಂದಿಸಿದನು, ಬಜೆ ಮತ್ತು ತಂಜಗರೆಯನ್ನು ಪುರಾವೆಯಗೆ ತೋಲನುವ ಮೂಲಕ, ತಾನು ನೌಲನ ವೈಲಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಮುದ್ದುತೆಯನ್ನು ತ್ವರಿತಸಿದನು. ಅವನು ಹಿಂಗೆ ಹೇಜದನು,

ನನ್ನ ಅರನನಾದ ಒಡೆಯನು ದಯವಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಸೇವಕನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಾಲನ ಬೇಕು. ಸಿನ್ನನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಯೋಧವಾಗಿ ಎಜ್ಜಿಸಿದವನು ಯಿಹೋವನೇ ಆಗಿರುವ ಹತ್ತುದಲ್ಲಿ⁴³ ಅತನಿಗೆ ಗಮನಿಸುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪನ್ನು ನಮಹಿಸಿ ಬೇಕು: ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅವರು ನನಗೆ ಯಿಹೋವನ ನನ್ನಾಧ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಹಾಲುಸಿಕ್ಕುದ್ದಾರಾದದಲಿಂದ ಯಿಹೋವ ಅನ್ನ ದೇವರೆಗಳನ್ನು ಸೇವನು ಎಂದು ನನ್ನಾನ್ನು ತಜ್ಜಿಜ್ಞಾದ್ವಾರಾದದಲಿಂದ ಯಿಹೋವ ವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಅವರು ಶಾಷ್ಟ್ರಗ್ರಂಥಾಗಿರಲ. ಯಿಹೋವನ ನಾನ್ನಾಧ್ಯಾವಿಲ್ಲದಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರಕ್ತಪು ನುಲನಲ್ಪಾಡಿರಲ ... (26:19, 20).⁴⁰

ದಾಖಿಲದನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಿಂತೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದು ತಾನು ಸಿರಾತ್ತಿತನಂತೆ ಅಲೆದಾಡುವದಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಱಣನಲ್ಪಾಟ್ಟದಲ್ಲ, ಆದರೆ ತಾನು ಇತರ ದೇವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಹೊಗಿ ದೇವರನ್ನು ಅರಾಧಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಾಗಿದಿರುವದು! ನಮ್ಮ ನಹೋದರ ನಹೋದಲಿಯರೊಂದಿಗೆ ನೇಲ ಆರಾಧನೆಗೆ ನೇಲ ಬರದೇ ಇರುವದಕ್ಕೆ ನೆವರೆಗಳನ್ನು ಹುಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಕೆಲವರಂತೆ ಇರದೇ, ಅವನ ಭಾವನೆಯು, “ಯಿಹೋವನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ, ಬಾ ಎಂದು ಇನರು ನನನ್ನ ಕರೆದಾಗ ನನಗೆ ನರೆತೋಷವಾಯಿತು” (ಕಿರಣ 122:1; ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನನ್ನದು). ಅವನು ಹೋಗಿದೆ ಇರುವಾಗ ದುಃಖಗಾಂಡನು.

ದಾಖಿಲದನ ಭಾವಶೂಲಿತ ವ್ಯಾಕ್ಯಾನದಲ್ಲ, ಅವನು ಅಜಳ್ಯೆಲಾಜಂದ ಕಲಾತ ಹಾರವನ್ನು ನಮಹಿಸಿದನು: “ಯಿಹೋವನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಿನಿಗೂ ಅವನವನ ನಿತ್ಯ ನರ್ತ್ಯಗಿರಿಜಿಗನುನಾರ ವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವನು” (26:23; ಒತ್ತಿ ಹೇಜದ್ದು ನನ್ನದು).

ನೌಲನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾನಲ್ಪಾಟವನಾಗಿ ಕೆಂಡನು. ಅವನು, “ನಾನು ಹಾತ ಮಾಡಿದೆನು” ಮತ್ತು “ನಾನು ಮಾರ್ವನಂತೆ ನಡಕೊಂಡೆನು” ಎಂದನು. “ದಾಖಿಲದನೇ, ನನ್ನ ಮಗನೇ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಾ: ಈ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಜೀವವು ಸಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಬಲು ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲಾಗ್ದೆಂದು ಎಣಿನಲ್ಪಾಟು. ಆದದಲಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬೆಳಡಿಕೊಂಡನು (26:21). ದಾಖಿಲದನನ್ನು “ಮಗನೇ” ಎಂದು ಕರೆಯಿದರೆ ಹೊಡಿದನು, ಆದರೆ ಮುಂಜಿನಂತೆ ದಾಖಿಲದನು ಅವನನ್ನು “ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ” ಎಂದು ಕರೆಯಾಡುತ್ತಾನೆ (1 ನಮುವೇಲ 24:11). ತನ್ನ ಹೆಂಡತ ಬೀಕಲಾಜನ್ನು ನೌಲನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದು ದಾಖಿಲದನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು (1 ನಮುವೇಲ 25:44). ನೌಲನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವನ ಮಾವನಲ್ಲ; ದಾಖಿಲದನಿಗೆ ನೌಲ ಮನೆಯಲ್ಲ ಯಾವ ನ್ಫಾನಪೂ ಇರಬಲ್ಲ. ದಾಖಿಲದನು ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಅವಶ್ಯಾವಿರಬಲ್ಲ, ಅದುದಲಿಂದ ಅವನು, “ತನ್ನ ದಾಲಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು, ನೌಲನು ತನ್ನ ಉಲಿಗೆ ಹೋದನು” (26:25).

ದಾಖಿಲದನು ಪ್ರತಿಕಾರದ ಕುಲತು ಕಲಾತ ಹಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಯಾರೂ ಕಲಾಯಲು ನಾಧ್ಯಾವಿಲ್ಲ: “ಯಿಹೋವನ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಅದನ್ನು ಇಡಿಲ” ಈ ನರ್ತ್ಯವು ಹಜೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಲ್ಲ ಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ: ಧಮೋಽಷದೇಶಕಾಂಡ 32:35, 36;

ಇಜ್ಞಾಯ 10:30: ಇತ್ತಾದಿ. ಈ ನಡ್ವೆಯ ಬಲವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಷ್ಟು, ಯೀಂನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೊಳಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೇತುನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ:

... ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಹ ನಿಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರು ಬಾಧೆಯನ್ನನ್ನಿಭಿಸಿ ನೀವು ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲಿಯನ್ನು ತೋಲಿಸಿಹೊಳಣನು. ಅತನು ಯಾವ ಹಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅತನು ಬಾಯಿಲ್ಲ ಯಾವ ವಂಜನೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಬೈಯುವರವನ್ನು ಅತನು ತ್ವರಿತಾಗಿ ಬೈಯಿಲ್ಲ; ಅತನು ಬಾಧೆಯನ್ನನ್ನಿಭಿಸಿದಾಗ ಯಾರನ್ನು ಬೆದಿನಂದೆ ನಾಗ್ಯಾಯವಾಗಿ ತೀರ್ಥ ಮಾಡುವಾಗಿರೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಷ್ಣಿಸಿದನು (1 ಹೆತ್ತ 2:21-23).

ಕ್ರಿಸ್ತನು “ತೀರ್ಥ ಮಾಡುವದನ್ನು ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು” - ಮತ್ತು ಹೇತುನು ಹೇಳುವಂತೆ, ನಮಗೆ ಮಾಡಲಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು.

ಹೌಲನು ಈ ನಾಬಾಲನ್ನು ರೋಮಾತ್ತುರ 12ರಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಿಸಿಸಿದನು. ಪಜನ 17ರಲ್ಲಿ, ಅಗ್ರೋಳನ್ನಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಯಾಲಗೂ ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿಲಿ” ನಾನದನ್ನು ಬರೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನು, “ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿಲಿ” ಅಥವಾ “ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಬಿರಿಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನಲಿಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿಲಿ” (ಉತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು). ಅದರೆ ಹೌಲನು, “ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಯಾಲಗೂ ಮಾಡಬೇಡಿಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಅವನು ಮುಂದುವರಲಿಸಿ, “ನಾಘ್ಯಾಯದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗುವಷ್ಟು ಮಣಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ನಮಾಧಾನದಿಂದಿಲಿ. ಶ್ರಿಯರೇ, ನೀವೇ ಮುಂಬ್ಯಗೆ ಮುಂಬ್ಯ ತೀರಿನದೇ ಶಿಶಿನುವದನ್ನು ದೇವಲಿಗೆ ಜಡಿಲಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ‘ಮುಂಬ್ಯ’ ಮುಂಬ್ಯ ತೀರಿನುವದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವೆಂದು ನಾನೇ ತ್ವರಿತಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆನು’ ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೇಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದದೆ” (26:18, 19). ವಾಕ್ಯ ಭಾಗವ್ಯ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ, “ಕೆಷ್ಟುತನವು ಶಿಶಿನಲ್ಪಡದೇ ಹೊಳಗುವದಿಲ್ಲ” ಇತರಲಿಗೆ ನೋವು ಮಾಡುವವರು “ತಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಹೊಂದುವರು” ಎಂದು ಬಜನಿಸು ಬತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ “ಅವಲಿಗೆ ಕೊಡುವವರು” ನಾಬಾಗಿರಬಾರದು. ಅದು ದೇವರ ಕೆಲನ, ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ದೇವರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಡೋಣ.

ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಮರೆಪುಜಿರಿ (2 ನಮುವೇಲ 1)

ನಮ್ಮ ಹಾರಿವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವಾಗ, ದಾಖಿಲದ ಮತ್ತು ನೋಲರ ಸಂಬಂಧದ ಕೊನೆಯ ತಕ್ಷವನ್ನು ಗಮನಿಸುವಂತೆ, ನಾವು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ದಾಖಿಲದ ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರು ಫಿಳಿಷ್ಟಿಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದ ನಮಯವನ್ನು ದಾಳ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೊಳೇಣಣ. “ಕ್ಷಮಿಸು ಮತ್ತು ಮರೆತ ಜಡು” ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸರಜ ಅದರೆ, ಮಾಡುವದು ತಕ್ಷ.

1 ನಮುವೇಲ 31ರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಕರ್ತೃಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಆಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಲನು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದರ ಕುಲತು ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ (ಪಜನ 4). 2 ನಮುವೇಲ 1ರಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲನು ನೋಲನ ಮರಣದ ಕುಲತು ಕೇಷಿದನು. ದಾಖಿಲನಿಗೆ ಅನಂದ ಪಡಲು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ತ್ರಯಿತ್ತಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಕುಲತು ತಕ್ಷಣವೇ ಕೇಷಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಪಲಪೂರಣ ವಾದ ನಮಯ ಇದಾಗಿತ್ತು ಬದಲಾಗಿ, ದಾಖಿಲನು ದುಃಖಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಒಂದು ನುಂಡರ ವಾದ ತತ್ತಂನಾ ಗೀತೆಯನ್ನು ಅವನ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದನು. ಹಿಂದಿನ ಹಾರಿದಲ್ಲಿ ನಾವು, ತನ್ನ ಬಿತ್ತ ಯೋಣಾತಾನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯ ಕುಲತು ಒಂದು ತತ್ತಂನಾ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣಹಿಡ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. “ಯೇಹೋವನ ಅಭಿಷಿಕ್ತನಿಗೆ” ನಲಹೊಂದುವಂತೆ ನೋಲನ ಹೇಸರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಕವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬರುವ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಮರೆ

పూడలు నాచ్యవిల్ల మత్త అరనన కులితు బకళ ప్రతింసనియచాద సంగతిగటు బరేయల్పణచే.

దాబిలదను సౌల యోణాతానర మేలె జల్లెంబ ఒందు శోకగిఁతెయన్న రజిసిదను,⁴² ...

“ఇన్నాయిల్చరే, నిష్ట వ్యేభచపు నిష్ట గుఢగళల్ మణ్ణ హాలాగి హోయతు.
అయ్యాల, పరాతుమాలగట్ట, హేనే హతరాది!

ఈ సంగతియన్న గతో లాలినిల్ తిజసబేందిలి;

అష్టోణిసిని⁴³ ఇదిగళల్ నారబేంది.

ఫిఱష్టియర హింగసరు సంతోషిణారు;

నుస్తుతియల్లదచర స్తీయరు లుల్లాసినారు.

గిల్లోపగుఢగళే,⁴⁴ నిష్ట మేలె మంజు మళీయా

స్వచ్ఛావ్యక్తురి ఘఱసుప హొలగళ ఇల్లదేం హోగఱ:

అల్ల పరాతుమాలగట గురాణిగట జద్దియత్తువే.

సౌలన గురాణియూ అఖిక్షున్నల్లదచన⁴⁵ గురాణియంతే జద్దివే.

యోణాతానన జల్లు

హతరాదచర రక్తవన్న కిలరదేయి

పరాతుమాలగట హోబ్బన్న భుజినదేయా బయ్యిరాల్లు.

సౌలన కత్తియు వ్యధావాచియూ కిందిరుగుత్తిరాల్ల.

సౌలయోణాతానరు ప్రియరూ మనోహరరూ ఆగద్దరు:

అవరు జిబినుచాగలూ నాయుచాగలూ ఆగంపదచరల్ల.

అవరు కష్టగళగింతలూ చేంగపుళ్ళపరు:

సింహగళగింతలూ బలపుళ్ళపరు.

ఇన్నాయిల్ స్తీయరే, సౌలనిగాగి గోఽాదిలి:

నిమగే లుల్లానకరచాద రక్తాంబరగళన్న లుడిసి

అపుగళ మేలె నుపణాభరణగళన్న⁴⁶ తొడిసిదచను

ఆకనే అల్లప్పో?

అయ్యాల, పరాతుమాలగట్ట,

యుద్ధదల్⁴⁷ హేనే మడిదు హోదిలి!”

(2 సముచేల 1:17, 19-24, 27).

కేలచ్చోచ్చే, అంత్యసంస్కరద నమయదల్, హలపూరణచల్ద జీవన⁴⁸
నడిసిదచరన్న హోగాజదాగ, “ఎంధా కపణగళ గుంపు!” ఎందు జనరు
గుణగుణ్ణపదన్న కేలండేచే. సౌలనన్న హోగాజదాగ, దాబిలదను నుట్ట హేఱు
తిద్దనేం అథవా కపణచాగి తోలదనేం? ఇల్ల, సౌల కులితు అవను హేఱించేల్లపూ
నక్షచాగిత్తు దాబిలదను కేలవల ఒళ్ళిదన్న నెనషిడలు ఆయ్య మాడిదనే హోరతు
కెప్పద్దన్నల్ల. దాబిలదను యథాధావాగిద్దను: మత్త అమూల్యచాద ఆయ్యియన్న
కాయిరూపక్క తందను: “శ్చాఖినుపదు మత్త మరేయపదు” ఎంబ ఆయ్య.

చిల్లయచ్చ హేంపరో అవర ముక్కాయద మాతుగళన్న జగత్తు స్వీకలసిదే:
“ముఱ్య తీలసుపదు బము దుజియాదిదే.”⁴⁹ ఆదరే ప్రతికారశ్శింతలూ బలు
రుజియాగిరుపదేందు ఇది: తమగాద నోపు మత్త చేందనేయన్న జట్ట

ಮೇಲೆ ಬರುವದು ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸುವದು ... “ತಂದಯೀ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು: ತಾವು ವಿನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಲಿಯರು” (ಲಕ್ಷ 23:34) ಎಂದು ಘ್ರಾಧಿಸಿದ ಯೇಸುವಿನಂತೆ ಅಗುವದು ... ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ಇತರರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವದು (ಮತ್ತಾಯ 6:14, 15).

ಈ ನಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೊಡುವಾಗ, ನಮಗೆ ಅತಿ ಹಲಿಜಯಿವಿಯವ ವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ: “ಕ್ಷಮಿಸು ಮತ್ತು ಮರೆತುಜಡು” ನಾವು ಯಾರೂ ನಮಗಾದ ಗಾಯವನ್ನು ನಂತರಾಣವಾಗಿ ಅಂತಿಮ ಹೇಳಣವಂತೆ ಮರೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಾವು ದೇವರು ಮರೆಯವಂತೆ ಮರೆಯಬಹುದು⁵⁰: ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಿಸುವ ವಿರುದ್ಧ ಅವನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಿದೆ ಇರುವಂತೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತುನು: ನೆನಹಿಗೆ ತರದಂತೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡಬಹುದು. ಸೊಲನ ಕುಲತ ಶೋಕಗಿರೆಯಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಂತ್ರ ಲಿಪರ್ ಜಜ್ರೋ ಆಫ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್, ಹಾಟ್ನ್ಯಾವಿಲ್ಲೆ, ಟಿನೆಸಿಯ, ಘ್ರಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಎಂಜಬಿತ್ ಅವರು, ಕ್ಷಮಿಸುವದರ ರುಚಿಯನ್ನು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. 1982ರ ಕ್ರಿಸ್ತೋಮನ್ ಕ್ರಿತ ಹೊದಲು, ತೇವಿಡ್ ಅಹ್ನ್ ಕೊಂಬ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಮಗ ಟೀಡ್, ಕುಡಿದ ಅಮಾನನೆಲ್ಲದ್ದ ಒಬ್ಬ ವಾಹನಜಾಲಕ್ಸಿಂಡಾಗಿ ನತ್ತು ಹೋದ. ಮುಲದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಹೊಲಿನ್ ದಂಪತೀಗಳು, ತ್ರೈತಿಕಾರ ತೀರ್ಥ ಸಿಕೆಲ್ಕಬ್ಲೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ, ತಮ್ಮ ಮಗನ ಕೊಲೆಗಾರ ಪೊಬ್ಲು ಹಿಗೇಜನಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪೆಳ್ಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಅವನ ಆರೋಹಣಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಹಕ್ಕೆ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ತೀರ್ಥ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಹೊಲಿನ್ ದಂಪತೀಗಳು, ದ್ವೇಷ ದಿಂದ ತುಂಜದವರಾದರು. ತ್ರೈತಿಕಾರದ ಬಾಯಾಲಕೆಯ, ನತ್ಯಪ್ರೇರದ ಹೊಳಧನೆಗಳಿಗೆ ತಡೆರುದ್ದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಲಿಕುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅವರ ತೆಲಂದರೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅವರು ಕೋಂಪದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ತಪ್ಪಿತನ್ನ ಮನೆಭಾವನೆಯಂದಲೂ ತುಂಜದವರಾದರು.

ಅತ್ಯಂತ ಗಮನ ನೆಳೆಯಿರುವ ಲಿಪೆಂಜ್ ಲಡಿಮ್ಪ್ರೋ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತವು ಅವರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಹಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.⁵¹ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಘ್ರಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಎಂಜಬಿತ್ ದಂಪತೀಗಳು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೇಗೆ ನಾಗಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಪೊಬ್ಲಿಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕಲಾತರು ಮತ್ತು ಬಂದು ನಭಿಯ ನಡನ್ಯನಾಗುವಂತೆ ನಡೆಸಿದರು. ಆದರ ಕೆನಸೆಯ ಪುಟದಲ್ಲ ಪೊಬ್ಲಿಯೊಡನೆ, ಘ್ರಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಎಂಜಬಿತ್ ಹೊಲಿನ್ ಅವರ ಮುಖ ಜಿತುವಿದೆ.

ದಾಖಿಲನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಹೊಲಿನ್ ದಂಪತೀಗಳು ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಾದರೆ, ನಮಗೂ ನಾಧ್ಯ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ “ಕ್ಷಮಿಸುವದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮರೆಯವದಕ್ಕೂ” ದೇವರು ನಮಗೆ ನಾಯಾಯ ಮಾಡಿ.

ಮತ್ತಾಯ

ತ್ರೈತಿಕಾರದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುಲನಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ನಲಹಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನವಕಲು ನುಡಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದನ್ನು ಕೆಲವರು ಗಮನಿಸಿರಿಂತ್ತಾ ನಾಕು: “ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ,” “ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎಣಿಸಿಲಿ,” ದೇವರ ಹತ್ತುದಲ್ಲ ಜಡಿಲಿ,” “ಕ್ಷಮಿಸುವ ಮತ್ತು ಮರೆಯಲಿ,” ನವಕಲು ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಕೆಷ್ಟ ಹೆಸಲಿದೆ; ಘ್ರಾರಂಜಿತ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತವು ನದಾ ಎಜ್ಜಿಲನ್ಲುಡುತ್ತಾರೆ. “ನವಕಲು ನುಡಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿಲಿಸಿ” ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ನವಕಲು ನುಡಿಗಳ ಕುಲತ ಏನನ್ನು ಮರೆತು ಜಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ ಅಪುಗಳನ್ನು ನವಕಲು ನುಡಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವರು ಯಾವದು ಎಂದು. ನಾವು ಏನು ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದರುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಉತ್ತಮ ಕೆಲನವನ್ನು ನವಕಲು ನುಡಿಗಳರಿಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವು ಜ್ಯೋತಿಸಿ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನರ್ತನೆನ್ನು ತ್ರಿಸಿದಿಸುತ್ತವೆ, ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸುಪೂರ್ಣಾನ್ ಬೇಕಾ ದರೆ ಮತ್ತು ನತ್ತ ಮೇಲೆ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗೆ ಬೇಕಾದರೆ, ಈ ನರ್ತನ್ಯ ಅಥಾರದ ಮೇಲೆ ಜಿಬಿ ಸಬೀಕು. ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಾವು ನಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುಣ.

ಈ ಹಾರದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನಮಾದಿಸಿದಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಜಿ ತ್ರಿಕಾರದ ಹೋಳಿಯುವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದೆಯೇ? ಹೂಡಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಬೆರಳನ್ನು ಆ ಬಟನ್‌ನಿಂದ ದೂರ ತೆಗೆಯೋಣ: ಹಿಂದೆ ನಿಮಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ಕುಲತು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲ ದ್ವೇಷಬಿದೆಯೇ? ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ ದ್ವೇಷಬಿರುವವು ರಿಗೆ, ನಿಮಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಮ್ಮ ಜಿವನವನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದ್ವೇಷವು ಅವನನ್ನು ಫಾಸಿಗೊಳಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಫಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. “ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸುವ” ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಿಂದ ಅಗೆದು ಹೊರಡಿಗೆಯಲು ಮತ್ತು ಮುಯ್ಯ ತೀರು ನುವರದ ಅಕ್ಯಾನ್ಯಾತ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎಣಿಸಿಲಿ. ದೇವರು ತನ್ನ ನಮಯದಲ್ಲ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಾಗೆಹಲನುವಂತೆ, ದೇವರ ಹಂಡಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜಡುವದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಹರವಾಗಿ, ದ್ವೇಷದ ಭಾರವನ್ನು ಎನ್ದುಜಡುವದು ಎಷ್ಟು ರುಚಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ - ಕ್ಷಮಿಸುವದು ಮತ್ತು ಮರಿಯುವದು.

ಉಪಾಧಿಗಳು

“ಅಮೇಲಕನ್ನರು, ನಮಾರು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಖಾಲಿ ಮೊಕ್ಕದ್ವಾರಿಯನ್ನು ತ್ರಿ ವರ್ಣ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. “ಮೊಕ್ಕದ್ವಾರಿಯನ್ನೆ ಅಮೇಲಕರೆಯ ತ್ರೇಮು ತ್ರುಕರಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕುಲತು ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಾತಾವ ತ್ರಾರಿಕು ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ”ನಾನು “ಮೂಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ, ನೊಲನ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಿತ್ತ - ನಂತರ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ”ನೋಲನು, ದಾಖಿಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಗುಂಪನ್ನು ಯಾಕೆ ನೋಡಿಲ್ಲ? ಮೊದಲನೇಯದಾಗಿ, ಕತ್ತಳೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳ ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಯ ತೆಗೆದುಹಾಳ್ಳಿತ್ತದೆ. ಏರಡನೇಯದಾಗಿ, ದಾಖಿಲ ಮತ್ತು ಅರು ನೂರು ಜಾರು ಗೆಬಿಯ ಒಳಗೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ನೈಸರಿಗೆ ವಾದ ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿಗಳು, ಕಲ್ಲುಗಳ ಹೊರಜಾಜಿದ್ದಲಿಂದ ಅವರು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. “ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿಲಿ: ಮನುಹೃದಯಲ್ಲ, ಅದರೆ ನ್ನಾನಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಸಳಣಬೆಳಕೆಂದು ನೇವೆಯಿಲ್ಲಿರುವ ಜನಲಿಗೆ ಜೋಧಸಿರುತ್ತಾರೆ. ”⁵ NASB ಯಾಖ್ಯಾನ ಅಡಿ ಉಪಾಧಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ. ”ಈ ಭಾಗದ ಅಡಿ ಉಪಾಧಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಅನೇಕ ಕ್ಯಾಬ್ರಿಹಗಳ: ನಿನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಎಂದು ಕೂಡಿಸುತ್ತದೆ.” ಈ ಲಿತ್ತಿಯಾದ ಪಾಕ್ಯಾಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿರುವ KJV ಮತ್ತು ಇದರ ಭಾಷಣಂತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಲಿ. ”⁶ ಅದನ್ನು “ಗುತ್ತವಾಗಿ” ಮಾಡಲು ಯೇಣು ಹೇಳಿದನು, ಅದರೆ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಆ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿನ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ದಾಖಿಲನ ಹಲಹಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜಿವವನ್ನು ಅಹಾಯಿತ್ತೋಳುಹಿಡಿಸಿದೆ, ದಾಖಿಲನು ನೊಲನೋಡನೆ “ಗುತ್ತವಾಗಿ” ಮಾತಾಡಲು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವಿರಲ್ಲ, ”⁷ ಈ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲ, ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ ದಾಖಿಲನು ನೊಲನನ್ನು ಎದುಲಿನವಾಗ, ಮಾದಲೆ ಅಹಾಯಿವನ್ನು ಲೇಕ್ಕಹಾಕಿದ್ದನು. ನೊಲ ಮತ್ತು ಅವನ ನೇನೆಯು ದೂರದಲ್ಲಿ, ದಾಖಿಲನು ಯಶಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ಜಾರು ತನ್ನ ಜಿವವಕ್ತ್ವಿ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಯಿದ್ದ ಮಾಡಬೇಕಿ ಕಿತ್ತು, ಎದುಲಿನವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲ ಅಹಾಯಿವಿರುತ್ತದೆ. ”ನೋಲನು ತನಗಿಂತ ಹಿಂಬಿನು, ಅರಸನು ಆಶ್ರಿತ ಜಿವವನದ ನಾಯಕನು ಮತ್ತು /ಅಧಿಪಾ ನೋಲನು ಅವನ ಮಾವನು ಎಂಬ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತೊಲಿನಬೆಳಿತ್ತು, ¹⁰ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶೈಯಕ್ತಿಕ ಜಿವವನದ ನೂಕ್ಕಾದ ಬಿವರಣೆಯನ್ನು ದಾಖಾಲನವಾದು ಬಹು ಡೊಡ್ಡ ಕೆಲನ ಮತ್ತು ಬೆಂಸರದ ಕೆಲನವಾಗಿತ್ತು.

”ಈ ಕರ್ಮೋಲು ಮಾಪ್ಯೋಳಿನ ಹತ್ತಿರದ ಯಿಹಾದದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಹೇಳಿದ ಅಲ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಬದಿಯಿಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಮೋಲ್ ಬೆಳ್ಳವಲ್ಲ, ”¹² “ತ್ರೀಮಂತ” ಇದರ ಇಜ್ಞಾಯ ಭಾಷಣಂತರಪು “ಭಾರ” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ: ಅಮೇಲಕದಲ್ಲ ನಾವು ಇದನ್ನು ನಾಬಾಲನು “ಭಾಲಯಾಗಿದ್ದನು”! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ”¹³ ಪಾಕ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲ “ಅವನು ಕಾಲೇಬನ ವಂಶದವನು” ಎಂದಿದೆ. ಅವನು ಯೆಹೋ

ಉವನ್ ನಂಜಗಳು ಸಹಾಯದ್ವಾರಿ ಕಾಲೀಬನ ನಂತರಿಯವನು ಎಂದು ಇದು ಸಂಜಿಸಬಹುದು, ಅಥವಾ (ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕರಿಸಬಹುದಿಲಂದ) ಅವನು “ನಾಯಿಯಂತೆ” ಇದ್ದನು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅದು ಕೊಡಬಹುದು. (ಕಾಲೀಬನ ಮೂಲ ಅರ್ಥ), ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕರಿಸಬಹುದಿಲಂದ ಪದ. ¹⁴“ಬೆಳಿಯಲನ ಮಾರ್ಗ” ಅಂದರೆ “ಲಂಬಯೋಗವಿಲ್ಲದವನ ಮಾರ್ಗ.” ¹⁵ಇದಕ್ಕಿಂತಲು ವಿಜ್ಞಪ್ತಾದ ನಂತರಿಗಳ ನಡೆದಿವೆ. ಮತ್ತು ಇಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳ ಕೊಡಬ್ಲಿಷ್ಟಿವೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಲಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರವಾಗಿ ತೋರುವದಲಂದ ಮಾತ್ರ ಹೊರತು, ಆ ಹೆಸರುಗಳ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂದಿಲ್ಲ. ¹⁶ನಾರಾಜು, ಬಡ್ಡಬೆ ಮತ್ತು ಪರ್ಸಿ, ಇವರು ಇತರ ಮಾರ್ಗ. ¹⁷ತೇ ಹಂತದಲ್ಲ KJVಯಲ್ಲ ನಲಿಯಾದ ಭಜಾಂತರಿದೆ, ಆದರೆ “ಪುರುಷ” ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ¹⁸ನೋಲ ಮತ್ತು ಅನಮಂಜಸನಾದ, ಸ್ವಾಧಿಯಿಲ್ಲ ಆದ ನಾಬಾಲನ ಮಧ್ಯ ಅನೇಕ ಸಮಾನಾಂತರಗಳನ್ನು ಗೂರುತಿಸಬಹುದು. “ನಾಬಾಲ” ಅಂದರೆ “ಮೂರ್ವ” ಮತ್ತು ನೋಲನು ತನ್ನನ್ನು ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆದುಕೊಂಡನು (1 ನಮುವೇಲ 26:21). ¹⁹ಅವಳ ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂತು, ದಾಖಿಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರಬಹುದು. ²⁰ತೇ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದ ಇಟ್ಟಣಿಯ ಪ್ರಕಾರ, “ಅವಳ ತನ್ನ ಗಂಡಣಿಗೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಹೇಳಿಲ್ಲ” ಎಂದಿದೆ (1 ನಮುವೇಲ 25:19). ಅವಳು ಅಧಿನಂತರಿಗೆ ವಿಫಲಾದಕ್ಕಾಗೆ? ಅವಳ ನಾಬಾಲನ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸುವದಕ್ಕಿಷ್ಯಾದಲಂದ, ಸಮೂಲ ಅನೇಕರು ಅವಳನ್ನು ದೂಷಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಳನೆ ಮೌದಲು ಸಮಾಲೋಚಿಸದೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡಿಯ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ವರ್ಕಾಲತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಂಬ ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಮೆಜ್ಜಿತ್ತೇನೆ.

²¹ಸ್ವೀಡೆಲೋಲ್ ಅವರು, “ಅದರಲ್ಲಿ ವೀಳೆಷಣವಾಗಿ ಹಿಂಗಾಳಿಯ ಹಾತೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದವಳ್ಳಿ!” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಘಾರ್ ಏ ಮು ಫೀಲ್ಡ್ ಅನ್ನ ಆಂರಿ ಮ್ಯಾನ್” (N.P., n.d.), sound cassette. ²²1 ನಮುವೇಲ 25:29ರಾಜುನ ಅಜಣಗೈಲಿಕ ಮಾತುಗಳು, “ದೇವರು ನಿನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ರಾಜೀನುವನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಶೈಲಿಗಳ ಜೀವವನ್ನು ತೆಗೆದು ಜಡವನು” ಎಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಲೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ²³ದಾಖಿಲನು ಮುಂದಿನ ಅರಸನು ಎಂದು ಅಜಣಗೈಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು? ಬಹುಶಃ ಅವಳ “ದಾಖಿಲನು ಹತ್ತು ನಾಬಿರ ಜನರನ್ನು ಕೊಂಡನು” ಎಂಬ ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನೇ ಅರಸನಾಗಲು ಉತ್ತಮ ಅಯ್ಯಿ ಎಂದು ಅಳೋಜಿಸಿರಬಹುದು ಬಹುಶಃ ನೋಲನ ಮಾತುಗಳ (1 ನಮುವೇಲ 24:20) ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಜ್ಜ್ರಬಹುದು. ಕೆಲವರ ಶ್ರಕಾರ ಅವಳ ಮಾತುಗಳ ಪ್ರೇರಣವಾಗಿದ್ದವು. ²⁴ಯಾಕೋಬ 3:17 ನೋಡಿ. ಅಜಣಗೈಲಿಕ ತನ್ನ ಗಂಡನೆಯನೇ ಮಾತಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಾ ಗಳಲ್ಲ; ಅವಳ ದಾಖಿಲನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದಳ. ²⁵ರಿಕ್ ಅಷ್ಟೇಲೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಮೆಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು ಹಡೆಯಲು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಬದಲು ಅಜಣಗೈಲಿಕ ಕುರುಕಟನದ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳ” “ಬ್ರಾಹ್ಮ ಅಂಡ್ ದ ಬೆಣ್ಣೆ” (N.P., n.d.), sound cassette. ²⁶ವಾಕ್ಯ ಭಾಗವು ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ಅವನು ಕಲ್ಲನಂತಾನು.” ²⁷ಲಾಕ 12:16-21ರಾಜುನ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಾರ್ವಣ ಕುಲತ ಯೆಸುವಿನ ನಾಮ್ಯದಾಲನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾಬಾಲನು ಹೊಳೆಲುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಆಶ್ಯಯು ವೃತ್ತಿಪಡಿಸಬಹುದು. ²⁸ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮದುವೆಯ ತ್ರಣುತ್ಕೆ ಅವಳ ತ್ರಾತ್ಮಿಯಿಯು: “ನಿನ್ನ ದಾಸಿಯಾದ ನಾನು ನನ್ನ ನ್ನಾಖಿಯ ನೆಂಬಕರ ಹಾದಗಳನ್ನು ತೊಳಿಯಿದ ನೆಂಬಕಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿತಾಗಿದೆನೆ” ಎಂದಿಲ್ಲ (25:41). ತೇ ಹಂತದಲ್ಲ ಸ್ವೀಡೆಲೋಲ್ ಅವರ ಹೇಳಿಯು, “ಪುರುಷರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ತ್ರಣುತ್ಕೆ ಅವಳ ಹೀಗೆ ತ್ರಾತ್ಮಿಯಿ ವೃತ್ತ ಹಡಿಸಿದರೆ, ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ!” ²⁹1 ನಮುವೇಲ 25:43, 44ರಾಜುನ ವೃತ್ಯಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಪಜನ 44ರಾಜು ಹೇಳು ದಂತೆ, ನೋಲನು ಬುಕೆಲಿಕನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿನಿಗೆ ತೆಂಬಿದ್ದನು: ಪಜನ 43 ಹೇಳುವಂತೆ, ಅಜಣಗೈಲಿಕ ದಾಖಿಲನ ವರದನೇಯ ಹೆಂಡಿಯಾದಳ. ದಾಖಿಲದಿನದ ನೋಲನು ವಿನನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ದೇವರು ಅದನ್ನು ಪುನಃ ತುಂಜಕೊಡುತ್ತದ್ದನು. ³⁰ತೆಲುಪು ವಿದುರ್ ಕರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಇದು ಅದೇ ಕರೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಪ್ತಿ” ಹೇಗೆ, ಅಂಥ ಧೃತಿವಾಕ್ಯದ್ವೆ ಯಾವ ಬರಹರಿಷಣದಲ್ಲ ನಾಳ್ಳಿಯ ಅಧಾರವಿಲ್ಲ. ಏರಡು ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಶ ವೃತ್ಯಾನವಿದೆ.

³¹ತೇ ಬೆಷ್ಟದ ನಿರ್ವಾಹಾದ ನ್ಫಿಷಪು ತಿಳಿದಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದು “ಜೀಶಮೇನ್” ಹತ್ತಿರಬಿತ್ತು, ಅಂದರೆ “ಮರಭೂತಿ” ಜೀಎ ಅರಣ್ಯದ ಹತ್ತಿರಬಿರಲೇ ಬೇಕು (26:2). ³²ಅದು ನೂಜಿಸುವಂತೆ, ನೋಲನು ಅಗೇಲೇ “ಪಾಳಿಯದ ನ್ಫಿ ಮರ್ಧುದಲ್ಲಿ ಮಲಿಗಿದ್ದನು” (26:5). ³³ಅವನು ಜೀರುಯಿಕ ಮಗನು (26:6), ದಾಖಿಲನ ಒಬ್ಬ ನಹೋಳದಲಿಯ ಮಾರ್ಗನು (ಹೋಆನು 1 ಪ್ರಾರ್ವಕಾಲವೃತ್ಯಾಂತ 2:16). ಹತ್ತು ಮತ್ತು ಕಳ್ಳಿ ದಾಖಿಲನು ಜಿಕ್ಕಪನಾಗಿದ್ದುದಲಂದ, ಅವನ ನಹೋಳದರರ ಮತ್ತು ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನವರ, ಇಲ್ಲದೇ ಅವನಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೇರ್ಜೆವಾಗಿದ್ದರು. ³⁴ಒಂದು ಹೇಳಿ ದಾಖಿಯಾದರೆ, ಬಜ್ಞಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಿದಲಂದ, ಅದು ಅಲ್ಲ ನಡೆಲ್ಪಿಣಿತ್ತು, ಬಹುಶಃ ಅದು, ಹಾಳಿಯದ “ಮುಖ್ಯ

ಸ್ವಾನ” ಎಷ್ಟೆ ಎಂದೂ ನೊಜಸಿತು. ಬಜ್ರಯನ್ನು ಸೊಲನು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಜಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಗಿನ್ನತಿದ್ದನು.³⁵ಅಧ್ಯಾಯ 24ರಲ್ಲ, ದೇವರು ತನಗೆ ಮುಯ್ಯ ತೀರನಲ ಎಂದು ದಾಬಿಳದನು ಶಾಫಿನ್ಸಿದನು (ವಜನ 12); ಆ ಲೈಟಿಯಾಗಿ ಆಗುವದೆಂದ ಕೆರ ಅವನು ಭರವನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.³⁶ ನಮುವೇಲ 26:14 ನೊಳಿಲಿ. ದಾಬಿಳದನು ಅಭೈರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಚಾತಾಡಿದರೂ, ಅಭೈ ರನು ಇದನ್ನು ಅರನನಿಗೆ ಎಂದು ತಿಂದನು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲ, ಅರನನ್ನು ನೇರಪಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಬಾರದಿತ್ತು.³⁷ನೊಲನ ಸೇನಯಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ಅಭೈರನೆಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ; ನೊಲನ ಕಷ್ಠದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲ ಯಾರೂ ಅಷ್ಟು ದೈಯದಿಂದ ಮತ್ತು ನಂಜಗಸ್ಸಿಕೆಯಿಂದ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಭೈರನು ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ, ದಾಬಿಳದನು, “ತೇ ಹೊತ್ತು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲೂರ ಹತನಾದವನು ತ್ವಭುವು ಮಹಾಪುರುಷನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಿಮಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟಲ್ಲ” (2 ನಮುವೇಲ 3:38) ಎಂದನು.³⁸ ಈ ಭಾಗದ ಶ್ವಾರಂಭದಲ್ಲ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ “ಹೀಲಿಕೆ” ನೊಳಿಲಿ. ³⁹ಅಧ್ಯಾಯ 24ರಲ್ಲ ದಾಬಿಳದನು, ಈ ನಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕರ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲ ನಮೂದಿಸಿದನು. ಕೀರತನೆ 7, ಕೂಶನು ಸೊಲನನ್ನು ಗಾಜಿಗೊಳಿಸಿದ ಅಂಶವನ್ನು ನೊಜಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಲೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ (ಕೀರತನೆಯ ಕುಲತ ಹೀಲಿಕೆಯನ್ನು ನೊಳಿಲಿ; ಕೂಶನು ಮತ್ತು ಸೊಲನು ಬೆಂಬಾಗಿನರಾಗಿದ್ದರು).⁴⁰ದಾಬಿಳದನಿಗೆ ದೇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಶ್ವಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳವಜಕೆಯರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಈ ಮಾತುಗಳ ಅಧ್ಯವಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ದೇವರ ತನ್ನ ಜನರೂಹಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಲೈಟಿಲ್ಲ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ತುನನ್ನತೆಯು ಅತಿ ಹಳಿಂದ್ದ ಸ್ಥಾದಲ್ಲ ವಿಶೇಷವಾದ ಲೈಟಿಲ್ಲ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ.

⁴¹ಈ ಮಾತನ್ನು ನಕ್ಯಾವೀಲದದಲ್ಲಿನ ಯಾವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಸೊಲನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ - ಆದರೆ ಅದು ಅವನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಲು ನಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹಾಕದ ಅಲಿಕೆಯು, ಸಿಜವಾದ ಪಣ್ಣಾಪಾದ ವೊದಲು ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಅದು ವ್ಯಾಧ.⁴²“ಯಾಶರ ಗ್ರಂಥ”ವು ವಜನ 18ರಲ್ಲ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ; ಅದು ಯೆಹೋಜುವ 10:13ರಲ್ಲಿಯೂ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಮುಂಜಿನ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ.⁴³ದ್ವಾರ ಮತ್ತು ಅಸ್ತೀಲೋನಾ ಇವು ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಹಣ್ಣಾಗಳು; ಅವು ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮರ್ಪತೆಯ ಗುರುತಾಗಿವೆ.⁴⁴ಗಿಲೋಜ್ವಿವ ಬೆಂಧದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಶಾಪ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು ಅಲ್ಲ ಸೊಲ ಮತ್ತು ಯೋನಾತಾನರು ಮರಣಹೊಂದಿದರು.⁴⁵ಕವಚಗಳ ಜರ್ಮನಿದಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಜರುಕಣಿಕೆಯಿಂತೆ ಅಪ್ರಾಗಿಕನ್ನು ಎಳ್ಳಿಯಿಂದ ಸವರಬೆಳಿತು; ಕೆರ ಸೊಲನು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಜರುಕಣಿಕೆಯಿಂತೆ ಅಪ್ರಾಗಿಕನ್ನು ಎಳ್ಳಿಯಿಂದ ಸವರಬೆಳಿತು; ಕೆರ ಸೊಲನು ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಆಯುಧಗಳ ಅಲಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದವು.⁴⁶ನೊಲನು ಯಾದ್ವಿದಲ್ಲ ಜಯಿದಿಂದ ದೇರಿಕಿದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ, ಅವನ ಗಾರವಾಧವಾಗಿ ಅಂಥ ಅಜರಣೆಯನ್ನು ಹಾಣನ್ನಿಡ್ದರು.⁴⁷ಹಿಂತಿಗಳ ಇದು ಸೊಲ ಯೋನಾತಾನರ ಕುಲತಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಅವರ ಆಯುಧಗಳ ಸ್ತಳಿ. ⁴⁸ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಲವೂರಣತೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇ ಜೀಬನುತ್ತೇವೆ (ರೋಮಾತ್ವರ 3:23).⁴⁹William Painter in *The Palace of Pleasure*, quoted in Lewis Copeland, ed., *Popular Quotations for All Uses* (Garden City, N.Y.: Doubleday & Co., 1961), 392. ⁵⁰ದೇವರು “ನಮ್ಮ ಹಾಹಗಿಕನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೆನಹಿಡುವದಿಲ್ಲ,” ಆದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನನಾದ ದೇವರು, ಅದು ಸಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಅಲಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

⁵¹Bob Stewart, *Revenge Redeemed* (Tarrytown, N. Y.: Fleming H. Revell Co., 1991). ಈ ಗ್ರಂಥವು ಯಾಲಿಗಾದರೂ ಕುದುವದಕ್ಕೆ ನೊಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅನಿಗಿಕೆಯ ತ್ರಂಕಾರ, ಸಭೆಯ ಕುಲತು ಮತ್ತು ರಕ್ತಕೆಯ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಕುಲತು ಇಂತು ಬಹು ತ್ರಂಕ್ಯಾತ್ವವಾದ ಒಂದೆ ತುನ್ತಕ ತ್ರಂಪ್ಯಾತ ಕುದುಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಗಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮುತ್ರಣಲಾಯವು ಮುದ್ರಿಸಿದೆ.